

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลเมืองแฉะแม
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

งานนโยบายและแผน สำนักปลัดเทศบาลเมืองแฉะแม
อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐
โทร./โทรสาร ๐-๔๕๘๔-๑๖๒๔ / <https://www.jaeramair.go.th>

คำนำ

ตามที่เทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท.๐๘๑๐.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ นั้น

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลม และให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย

เพื่อให้เป็นไปด้วยความถูกต้องและตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เทศบาลเมืองแฉะแม่ได้นำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ รวมถึงใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของเทศบาลเมืองแฉะแม่ อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ต่อไป

เทศบาลเมืองแฉะแม่
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๑
๓. ประชากร	๕
๔. สภาพทางสังคม	๖
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๗
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๗
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๘
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๙
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๑๙
๑.๒ ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐)	๒๖
๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๒๘
๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๔๐
๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี ปิงปประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๔๖
๓. แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๔๗
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	๗๐
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑)	๗๖
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๑/๑)	๗๘
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๗๙
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๑)	๑๔๓
- รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒/๒)	๑๔๔
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๓)	๑๘๔
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
- การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๙๗
- การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๐๔
- ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๑๐

ผนวก

๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. ๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลเมืองแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/ แผนงาน	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
(๑) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๓๘	๑๔๓,๕๕๘,๒๔๐	๒๙	๕๒,๑๖๖,๐๔๐	๓๗	๖๙,๒๑๖,๐๒๐	๓๔	๑๐๕,๗๔๐,๔๒๐	๑๕	๕๓,๒๖๔,๕๐๐	๑๕๓	๔๒๓,๙๓๕,๒๒๐
(๒) แผนงานเคหะ และชุมชน	๑๐	๑,๙๔๐,๐๐๐	๙	๑,๕๗๐,๐๐๐	๕	๑,๐๑๒,๐๐๐	๓	๑๒๖,๐๐๐	๓	๑,๓๕๐,๐๐๐	๓๐	๕,๙๙๘,๐๐๐
รวม	๔๘	๑๔๕,๔๙๘,๒๔๐	๓๘	๕๓,๗๓๖,๐๔๐	๔๒	๗,๐๒๘,๐๒๐	๓๗	๑๐๕,๘๖๖,๔๒๐	๑๘	๕๔,๖๑๔,๕๐๐	๑๘๓	๔๒๙,๙๓๓,๒๒๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ												
(๑) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๑	๕๐,๐๐๐	-	-	๒	๓๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	-	-	๔	๑๐๐,๐๐๐
(๑) แผนงานการเกษตร	๑	๒๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๕	๑๐๐,๐๐๐
รวม	๒	๗๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๔๒	๕๐,๐๐๐	๒	๔๐,๐๐๐	๑	๒๐,๐๐๐	๙	๒๐๐,๐๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านคุณภาพชีวิต												
(๑) แผนงานการศึกษา	๒๖	๓,๑๓๖,๐๐๐	๒๕	๓,๑๒๖,๐๐๐	๒๖	๓,๑๕๖,๐๐๐	๒๗	๓,๒๐๖,๐๐๐	๒๖	๓,๑๕๖,๐๐๐	๑๓๐	๑๕,๗๘๐,๐๐๐
(๒) แผนงานการ สาธารณสุข	๒๙	๒,๔๔๑,๖๐๐	๒๙	๒,๔๔๑,๖๐๐	๒๙	๒,๔๔๑,๖๐๐	๒๙	๒,๔๔๑,๖๐๐	๒๙	๒,๔๔๑,๖๐๐	๑๔๕	๑๒,๒๐๘,๐๐๐
(๓) แผนงานการสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน	๑๒	๓๙๕,๐๐๐	๖	๓๓๕,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๕	๓๓๐,๐๐๐	๓๓	๑,๗๒๐,๐๐๐
(๔) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๘	๑,๐๑๐,๐๐๐	๘	๙๖๐,๐๐๐	๘	๙๖๐,๐๐๐	๘	๙๖๐,๐๐๐	๘	๙๖๐,๐๐๐	๔๐	๔,๘๕๐,๐๐๐
รวม	๗๕	๖,๙๘๒,๖๐๐	๖๘	๖,๘๖๒,๖๐๐	๖๘	๖,๘๘๗,๖๐๐	๖๙	๖,๙๓๗,๖๐๐	๖๘	๖,๘๘๗,๖๐๐	๓๔๘	๓๔,๕๕๘,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้วไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลเมืองแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/ แผนงาน	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการจัด ระเบียบชุมชน/สังคม และการ รักษาความสงบเรียบร้อย												
(๑) แผนงานการรักษา ความสงบภายใน	๖	๓๙๐,๐๐๐	๖	๔๐๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๓๐	๒,๐๘๐,๐๐๐
รวม	๖	๓๙๐,๐๐๐	๖	๔๐๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๖	๔๓๐,๐๐๐	๓๐	๒,๐๘๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม												
(๑) แผนงานการเกษตร	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๒๐	๔๐๐,๐๐๐
รวม	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๔	๘๐,๐๐๐	๒๐	๔๐๐,๐๐๐
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหาร จัดการองค์การ												
(๑) แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	๑๘	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑	๒,๐๕๐,๐๐๐	๑๑	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑	๑,๑๘๐,๐๐๐	๖๒	๗,๒๘๐,๐๐๐
(๒) แผนงานการศึกษา	๑	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๕๐,๐๐๐
รวม	๑๙	๑,๔๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑	๒,๐๕๐,๐๐๐	๑๑	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑	๑,๑๘๐,๐๐๐	๖๓	๗,๓๓๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๕๔	๑๕๔,๔๑๐,๘๔๐	๑๒๘	๖๒,๔๔๘,๖๔๐	๑๓๔	๗๙,๗๒๕,๖๒๐	๑๒๙	๑๑๔,๗๐๔,๐๒๐	๑๐๘	๖๓,๒๑๒,๑๐๐	๖๑๓	๔๗๔,๕๐๑,๒๒๐

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ลักษณะที่ตั้ง (LOCATION)

กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็น เทศบาลเมืองแจระแม เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ โดยมีที่ตั้งอยู่บริเวณบ้านหนองแก ถนนแจ้งสนิท อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งอยู่ตรงข้ามกับศาลปกครอง และศาลากลาง จังหวัดอุบลราชธานี (หลังใหม่) มีพื้นที่ทั้งหมดโดยประมาณ ๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๑,๒๕๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน โดยมีอาณาเขต ดังนี้

- ด้านทิศเหนือ มีเขตติดต่อกับพื้นที่เทศบาลตำบลขามใหญ่ เทศบาลตำบลอุบล อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
- ด้านทิศใต้ มีเขตติดต่อกับพื้นที่เทศบาลตำบลค้ำน้ำแซบ และตำบลหนองกินเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ด้านทิศตะวันออก มีเขตติดต่อกับพื้นที่เทศบาลนครอุบลราชธานีและเทศบาลตำบลอุบล อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
- ด้านทิศตะวันตก มีเขตติดต่อกับพื้นที่ตำบลหนองบ่อ อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของเทศบาลเมืองแจระแมมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มติดแม่น้ำกับพื้นที่สูง ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ สภาพชุมชนเป็นชุมชนชานเมืองเศรษฐกิจผสมกับพื้นที่การเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย

๒ เขตการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง เทศบาลเมืองแจระแม มีจำนวนพื้นที่หมู่บ้านในความปกครองทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน และตั้งอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลเมืองแจระแมเต็มพื้นที่ จำนวน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแก
๒. หมู่ที่ ๔ บ้านหนองจาน
๓. หมู่ที่ ๕ บ้านทุ่งขุนน้อย
๔. หมู่ที่ ๖ บ้านคูเตีอ
๕. หมู่ที่ ๗ บ้านทัพไทย

๖. หมู่ที่ ๘ บ้านท่ากกแห่
๗. หมู่ที่ ๙ บ้านทุ่งหว้า

มีจำนวน ๓ หมู่บ้านตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองแฉะแม่ และพื้นที่เทศบาลตำบลอุบล โดยใช้ถนนเป็นเส้นแบ่งเขตพื้นที่การปกครอง จำนวน ๓ แห่ง

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านท่าบ่อ
๒. หมู่ที่ ๒ บ้านท่าบ่อ
๓. หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองหอย

๒.๒ การเลือกตั้ง เทศบาลเมืองแฉะแม่ แบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็นสามเขตเลือกตั้ง ตามประกาศคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เรื่อง การแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในจังหวัดอุบลราชธานี ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๗ ตอนที่ ๑๐๑ ก วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่จะมีการเลือกตั้ง ๖ คน พื้นที่ที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ได้แก่

๑. หมู่ที่ ๒ บ้านท่าบ่อ ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่ในเขตเทศบาลเมืองแฉะแม่)

๒. หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแก ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (บางส่วน) มีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนเส้นบ้านท่าบ่อ-บ้านหนองแก จุดพิกัด VB ๘๐๐๖๒๙ ตรงขึ้นมาทางบ้านหนองแก (ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ) จรดถนนแจ้งสนิท-บ้านเชือก (บริเวณศาลากลางบ้านหนองแก) ตรงขึ้นไปด้านหลังสำนักงานเทศบาลเมืองแฉะแม่จนถึงถนนแจ้งสนิท (ทางหลวงหมายเลข ๒๓) เลี้ยวซ้ายไปตามถนนแจ้งสนิทจนถึงถนนข้างวัดหนองแกใหม่ จุดพิกัด VB ๗๘๗๕๔๓ แล้ว ข้ามถนนแจ้งสนิทไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวถนนข้างศาลปกครองจังหวัดอุบลราชธานีถึงห้วยแฉะแม่ จุดพิกัด VB ๗๘๓๘๙๔ เลี้ยวขวาไปตามลำห้วยแฉะแม่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จุดพิกัด VB ๘๐๖๘๗๙ ข้ามถนนแจ้งสนิท (ทางหลวงหมายเลข ๒๓) ไปทางทิศใต้ถึงจุดพิกัด VB ๘๐๕๔๓๗ เลี้ยวไปทางทิศตะวันตกตามแนวร่องแก จุดพิกัด VB ๘๐๓๔๓๔ เลี้ยวซ้ายไปทางทิศใต้ ตามแนวถนนข้างวัดศรีโนนยาง ผ่านจุดพิกัด VB ๗๙๔๒๓๖ แล้วตรงไปทางทิศใต้ถึงจุดพิกัด VB ๘๐๐๖๒๙

๓. หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองหอย ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่ในเขตเทศบาลเมืองแฉะแม่)

เขตเลือกตั้งที่ ๒ จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่จะมีการเลือกตั้ง ๖ คน พื้นที่ที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ได้แก่

๑. หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแก ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (บางส่วน) มีแนวเขตเริ่มต้นจากถนนเส้นบ้านท่าบ่อ-บ้านหนองแก จุดพิกัด VB ๘๐๐๖๒๙ ตรงขึ้นมาทางบ้านหนองแก (ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ) จรดถนนแจ้งสนิท-บ้านเชือก (บริเวณศาลากลางบ้านหนองแก) ตรงขึ้นไปด้านหลังสำนักงานเทศบาลเมืองแฉะแม่ จนถึงถนนแจ้งสนิท (ทางหลวงหมายเลข ๒๓) เลี้ยวซ้ายไปตามถนนแจ้งสนิทจนถึงจุดถนนข้างวัดหนองแกใหม่ จุดพิกัด VB ๗๘๗๕๔๓ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามถนนเส้นข้างวัดหนองแกใหม่ จนถึงจุดพิกัด VB ๗๘๕๒๙๘ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศใต้ข้ามถนนเส้นแจ้งสนิท-บ้านเชือก ตามแนวถนนเส้นหลังวัดหนองแกเก่า ผ่านจุดพิกัด VB ๗๘๔๗๒๑ และจุดพิกัด VB ๗๘๓๙๓๑ ตามแนวเส้นแบ่งเขตหมู่บ้านหนองแก-บ้านหนองจานถึงจุดพิกัด VB ๗๘๒๙๙๐ แล้วตรงไปทางทิศใต้ ตามแนวถนนเส้นเลียบบ่าสงวนแห่งชาติ (ป่าดอนเม้า) ถึงจุดพิกัด VB ๗๘๖๕๔๓ แล้วตรงลงไปทางทิศใต้ตามแนวเส้นแบ่งเขตหมู่บ้านหนองแก-บ้านหนองจานถึงจุดพิกัด VB ๗๘๖๕๕๕ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนว แม่น้ำมูลถึงจุดพิกัด VB ๗๘๖๑๙๒ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวแม่น้ำมูลน้อยผ่านจุด พิกัด VB ๘๐๔๐๐๕ จนถึงจุดพิกัด VB ๘๐๑๑๖๓ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันตกเฉียง

เหนือตามแนวเส้นแบ่งเขตบ้านหนองแก-บ้านท่าบ่อถึง จุดพิกัด VB ๗๙๑๗๖๔ แล้วเลี้ยวขวาไปทางทิศเหนือตามแนวเส้นแบ่งเขตบ้านหนองแก-บ้านท่าบ่อถึง จุดพิกัด VB ๗๙๔๒๔๓ แล้วเลี้ยวขวาไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ถึงจุดพิกัด VB ๗๙๘๔๗๑ แล้วเลี้ยวซ้ายไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวเส้นแบ่งเขต บ้านหนองแก-บ้านท่าบ่อจนถึงจุดพิกัด VB ๘๐๐๖๒๙

๒. หมู่ที่ ๔ บ้านหนองจาน ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)
๓. หมู่ที่ ๕ บ้านทุ่งขุนน้อย ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)
๔. หมู่ที่ ๙ บ้านทุ่งหว้า ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)

เขตเลือกตั้งที่ ๓ จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเมืองแจระแม ที่จะมีการเลือกตั้ง ๖ คน พื้นที่ที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ได้แก่

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านท่าบ่อ ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่ในเขตเทศบาลเมืองแจระแม)
๒. หมู่ที่ ๖ บ้านคูเตีอ ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)
๓. หมู่ที่ ๗ บ้านทัพไทย ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)
๔. หมู่ที่ ๘ บ้านท่ากกแห่ ตำบลแจระแม อำเภอมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ยกหมู่)

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

ประเภทการเลือกตั้ง	เขตเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	จำนวนผู้มีสิทธิที่มาแสดงตนขอรับบัตรฯ	คิดเป็นร้อยละ
นายกเทศมนตรีเมืองแจระแม	๑-๓	๙,๑๐๓	๖,๙๑๓	๗๕.๙๔

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ประเภทการเลือกตั้ง	เขตเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	จำนวนผู้มีสิทธิที่มาแสดงตนขอรับบัตรฯ	คิดเป็นร้อยละ
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแจระแม	๑	๓,๑๒๐	๒,๑๖๔	๖๙.๓๖
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแจระแม	๒	๓,๑๒๒	๒,๕๖๑	๘๒.๐๓
สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแจระแม	๓	๒,๘๖๑	๒,๑๘๔	๗๗.๑๕

- ข้อมูลผู้ข้าราชการฝ่ายการเมือง ฝ่ายบริหาร

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่ง -
----------	-----------	---------	---------------------

			พ้นจากตำแหน่ง
๑	นางสาวกัลยา ลักษณะงาม	นายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๒	นายสมชาย กุลพร	รองนายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๑๒/๐๕/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๓	นายสถิตย์ พิลาเลิศ	รองนายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๑๖/๐๘/๒๐๒๒ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๔	นายสุริยา บุญจรัส	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๑/๐๓/๒๐๒๒ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๕	นางสมศรี กองสุข	เลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๑๒/๐๕/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๖	นายสุขสันต์ ณ อุบล	เลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่	๑๑/๐๑/๒๐๒๒ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕

- ข้อมูลข้าราชการฝ่ายการเมือง ฝ่ายนิติบัญญัติ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่ง - พ้นจากตำแหน่ง
๑	นายเสาร์ แสนสวัสดิ์	ประธานสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่	๐๗/๐๕/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๒	นายสุวิทย์ บุตรบาล	รองประธานสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่	๐๗/๐๕/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๓	นางอุบลรัตน์ เสมอภาค	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๔	นางพรพรรณ ไชยวิเศษ	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๕	นายธวัชชัย โสภามิ	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๖	นายปรีชา พรพรม	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๗	นายธนกฤต สายสมุทร	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๘	นายธีระพล มุสิกสาร	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๑	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๙	นายสมชาย ธรรมชอบ	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๐	นายไมตรี สาครรัตน์	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๑	นายประวิทย์ บุตรบาล	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๒	นายจำรัส เนาวบุตร	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๓	นางเฉลียง กองสุข	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๔	นายเรืองเดช มุสิกวัน	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๒	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๕	นายพิทักษ์ ประสารวรรณ	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๓	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๖	นายพิษณุ บุตรบาล	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๓	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๗	นายชุมพล สุริโย	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๓	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕
๑๘	นายธีระชัย ทองถม	สมาชิกสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ เขต ๓	๒๘/๐๓/๒๐๒๑ - ๒๗/๐๓/๒๐๒๕

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ชุมชนที่	ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน		หญิง		ชาย		รวม	
			ครัวเรือน		คน		คน		คน
๑	ท่าบ่อใต้	๓๕๑	ครัวเรือน	๓๓๖	คน	๓๐๕	คน	๖๔๑	คน
๒	ท่าบ่อ	๑,๒๙๒	ครัวเรือน	๑,๔๐๓	คน	๑,๒๒๙	คน	๒,๖๓๒	คน
๓	หนองแก	๖๐๕	ครัวเรือน	๗๘๒	คน	๘๕๕	คน	๑,๖๓๗	คน
๔	หนองจาน	๔๘๖	ครัวเรือน	๖๘๓	คน	๖๒๘	คน	๑,๓๑๑	คน
๕	ทุ่งขุนน้อย	๓๘๘	ครัวเรือน	๖๕๒	คน	๖๑๙	คน	๑,๒๗๑	คน
๖	คูเดื่อ	๓๙๘	ครัวเรือน	๕๔๓	คน	๕๓๙	คน	๑,๐๘๒	คน
๗	ทัพไทย	๙๕๕	ครัวเรือน	๑,๐๐๘	คน	๖๔๑	คน	๑,๖๔๙	คน
๘	ท่ากกแห่	๑๓๘	ครัวเรือน	๑๙๐	คน	๒๐๒	คน	๓๙๒	คน
๙	ทุ่งหว้า	๑๙๙	ครัวเรือน	๒๒๑	คน	๒๓๙	คน	๔๖๐	คน
๑๐	หนองหอย	๒๗๓	ครัวเรือน	๔๒	คน	๒๔๙	คน	๒๙๑	คน
	รวม	๕,๐๘๕	ครัวเรือน	๕,๘๖๐	คน	๕,๕๐๖	คน	๑๑,๓๖๖	คน

ข้อมูล ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๕ : งานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอเมืองอุบลราชธานี

๓.๒ ข้อมูลประชากรเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี

พ.ศ.	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม	
๒๕๕๙	๕,๓๘๗	๕,๘๕๑	๑๑,๒๓๘	๔,๐๘๔
๒๕๖๐	๕,๓๕๙	๕,๙๓๒	๑๑,๒๙๑	๔,๒๑๒
๒๕๖๑	๕,๔๔๗	๕,๙๑๒	๑๑,๓๕๙	๔,๓๓๑
๒๕๖๒	๕,๖๒๘	๕,๘๕๓	๑๑,๔๘๑	๔,๔๔๓
๒๕๖๓	๕,๗๓๖	๕,๘๐๖	๑๑,๕๔๒	๔,๙๑๘

ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม ๒๕๕๙, ๒๕๖๐, ๒๕๖๑, ๒๕๖๒, ๒๕๖๓
: งานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอเมืองอุบลราชธานี

๓.๓ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี - ๒๐ ปี	๑,๓๐๙	๑,๒๒๙	๒,๕๓๘
๒๑ ปี - ๔๐ ปี	๑,๙๓๐	๑,๗๕๒	๓,๖๘๒
๔๑ ปี - ๖๐ ปี	๑,๖๓๑	๑,๗๓๙	๓,๓๗๐
๖๑ ปีขึ้นไป	๗๙๗	๙๙๒	๑,๗๘๙
รวม	๕,๖๖๗	๕,๗๑๒	๑๑,๓๗๙

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔ : งานทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอเมืองอุบลราชธานี

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา มีสถานศึกษาในเขตพื้นที่ ดังนี้

๑.ระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง

๑. มหาวิทยาลัยราชธานี

๒.ระดับประถมศึกษา (โรงเรียนสังกัด สพ.อุบลราชธานี เขต ๑) จำนวน ๔ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านท่าบ่อ

๒. โรงเรียนบ้านทุ่งขุนน้อยหนองจานวิทยา

๓. โรงเรียนบ้านคูเต๋อ

๔. โรงเรียนบ้านทัพไทย

๓.ระดับประถมศึกษา (โรงเรียนวัดจัดตั้ง) จำนวน ๒ แห่ง

๑. โรงเรียนวัดคูเต๋อวิทยาคม

๒. โรงเรียนวัดท่ากกแห้ววิทยาราม

๔.ระดับก่อนประถมศึกษา (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ สังกัดเทศบาลเมืองแฉะแม่) จำนวน ๕ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าบ่อ

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองจาน

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทัพไทย

๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองแฉะแม่

๕. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดคูเต๋อ (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ กรมศาสนา)

๔.๒ การสาธารณสุข

มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑.โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองแก หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแก ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี รับผิดชอบพื้นที่ หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๔, หมู่ที่ ๕, หมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๑๐

๒.โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทัพไทย หมู่ที่ ๗ บ้านทัพไทย ตำบลแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี รับผิดชอบพื้นที่ หมู่ที่ ๖, หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘

๔.๓ อาชญากรรม

เทศบาลเมืองแฉะแม่ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเทศบาลเมืองแฉะแม่มีศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำเทศบาลเมืองแฉะแม่ ตั้งอยู่ที่สำนักงานเทศบาลเมืองแฉะแม่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่เว้นวันหยุดราชการ รวมถึงการตั้งจุดตรวจจุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

เทศบาลเมืองแฉะแม่ได้รับความร่วมมือกับผู้นำชุมชน ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ ซึ่งเทศบาลเมืองแฉะแม่มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันการเกิดปัญหา ยาเสพติด การประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ เกี่ยวกับยาเสพติด รวมถึงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลเมืองแฉะแม่ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ประสานการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย ให้สามารถสร้างอาชีพ และมีที่อยู่อาศัย
๕. ออกเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ เด็กแรกเกิด

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ทางรถยนต์ การคมนาคมขนส่งทางรถยนต์ โดยสามารถใช้ถนนแจ้งสนิท-ยโสธร และมีรถโดยสารประจำทางผ่าน คือสายที่ ๑ สีเทาเหลือง วิ่งเส้นทาง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี-วัดหนองแก นอกจากนี้ยังมีรถบริษัทเอกชนที่ผ่านหน้าสำนักงานเทศบาลเมืองแฉะแม่อีกหลายบริษัท

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองแฉะแม ใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี และมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองแฉะแม ใช้ประปาจากประปาหมู่บ้านและประปาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี และมีประปาใช้ครบทุกครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

ในปัจจุบันทุกชุมชนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนใหญ่และมีระบบ Internet ใช้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

- ที่ทำการไปรษณีย์ สาขาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี สถานที่ตั้ง ๕๕๕ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งสนิท ห้องประมุขกลาง ชั้น ๑ ภายในอาคารศาลากลาง ตำบลแฉะแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐
- ที่ทำการไปรษณีย์ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลอุบลราชธานี สถานที่ตั้ง ๓๑๑ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลอุบลราชธานี ตำบลแฉะแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐
- บริษัทขนส่งเอกชนในพื้นที่ ได้แก่ Flash Express, Kerry Express, J&T Express เป็นต้น

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ สภาพทางเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ

โดยภาพรวมแล้ว ลักษณะการประกอบอาชีพของประชาชนในตำบลแฉะแมจะเกี่ยวข้องกับการทำอาชีพเกษตรกรรม ประมง ค้าขาย รับราชการ และอาชีพ ๒ อย่างควบคู่กันไปคือ การรับจ้าง และเกษตรกรรม รับจ้าง และค้าขาย ประมงและค้าขาย

๖.๒ ด้านการท่องเที่ยว

๑. **หาดคูเตีอ** เป็นหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำมูล อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑๒ กิโลเมตร บริเวณหาดคูเตีอมีแพร้านอาหารตั้งเรียงรายอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นหนึ่งในสถานที่ที่ชาวเมืองอุบลฯ และนักท่องเที่ยวต่างถิ่นนิยมเดินทางมาสังสรรค์ เพราะนอกจากอาหารที่นี้จะสดใหม่ รสชาติอร่อย มีให้เลือกมากมายแล้ว ทัศนียภาพโดยรอบยังสวยงามน่าชม โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งระดับน้ำในแม่น้ำมูลจะลดลงจนเผยให้เห็นหาดทรายสีส้มทอดยาวตลอดริมฝั่ง นอกจากการรับประทานอาหารซึ่งเป็นกิจกรรมหลักแล้ว ที่หาดคูเตีอยังมีจุดสำหรับลงเล่นน้ำคลายร้อนอีกด้วย

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ดังนี้

๗.๑ วัดไทย จำนวน ๑๐ แห่ง

๑. วัดท่าบ่อ หมู่ที่ ๒ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๒. วัดหนองแกเก่า หมู่ที่ ๓ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๓. วัดหนองแกใหม่ หมู่ที่ ๓ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๔. วัดศรีโนนยาง หมู่ที่ ๓ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๕. วัดหนองจาน หมู่ที่ ๔ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๖. วัดทุ่งหนองช้างทอง หมู่ที่ ๕ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๗. วัดป่าดงปอ หมู่ที่ ๕ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๘. วัดคูเดื่อ หมู่ที่ ๖ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๙. วัดเกาะแก้วคุณดี หมู่ที่ ๗ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
๑๐. วัดท่ากกแห่ หมู่ที่ ๘ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๗.๒ โบสถ์คริสต์ มีจำนวน ๑ แห่ง

๑. โบสถ์หฤทัย หมู่ที่ ๗ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๗.๓ ประเพณี และงานประจำปี ประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นได้แก่

๑. ประเพณีวันสงกรานต์
๒. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา
๓. ประเพณีไหลเรือไฟออกพรรษา
๔. ประเพณีบุญบั้งไฟ
๕. ประเพณีแข่งขันเรือยาว
๖. ประเพณีลอยกระทง

๗.๔ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ที่มา : กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เทศบาลเมืองแจระแม)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	เป็นผู้รู้และเป็นปราชญ์ ชาวบ้านและสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑	นายเสวียน กองสุข	บ้านเลขที่ ๕๕ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	สานหวดหนึ่งข้าว
๒	นางสาวอุดม วะสุรีย์	บ้านเลขที่ ๑๔๙ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำขนมเทียน
๓	นางสาวไพลิน สุกพล	บ้านเลขที่ ๔๙ หมู่ที่ ๗ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำปลาสาม
๔	นางตุ้ พวงสุวรรณ	บ้านเลขที่ ๘ หมู่ที่ ๗ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำข้าวต้มมัด
๕	นายทองสุข ดีเพชร	บ้านเลขที่ ๓๐๔ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	สานแห
ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	เป็นผู้รู้และเป็นปราชญ์ ชาวบ้านและสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖	นายไพบุลย์ อุทัยศรี	บ้านเลขที่ ๒๗๒ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม	สานส้มไก่

		อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	
๗	นายแก้ว กาญจนารักษ์	บ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ธนูโบราณ
๘	นางพิมพ์ สำราญวงศ์	บ้านเลขที่ ๑๘๓ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	บายศรีปากชาม
๙	นางสมปอง ภาคศรีตา	บ้านเลขที่ ๓๓ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ปลาร้าสับ
๑๐	นางสาวเดือน บุญรักษา	บ้านเลขที่ ๑๕๕ หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำขันหมาก
๑๑	นางวันดี ศรีราชา	บ้านเลขที่ ๗๑/๑ หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำกระทง
๑๒	นายจรัญ เพิ่มพูล	บ้านเลขที่ ๙/๑ หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	सानแห
๑๓	นายสมศรี เพิ่มพูล	บ้านเลขที่ ๑๕๕ หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	सानกระดัง,หวด,ตระกร้า
๑๔	นางกุลนภา แพทย์เพียร	บ้านเลขที่ ๒๑๗ หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำขนมไทย
๑๕	นายโกเมฆ เฉลิมศิลป์	บ้านเลขที่ ๒๐๗ หมู่ที่ ๖ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำปลาต้ม
๑๖	นายสวาท เชื้อแก้ว	บ้านเลขที่ ๑๑ หมู่ที่ ๓ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำขนมเทียน
๑๗	นางสมจิต ทองพันธ์	บ้านเลขที่ ๘๘ หมู่ที่ ๓ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำกล้วยทอด/ขนม ดอกจอก
๑๘	นางสาวลุน พงษ์เกษ	บ้านเลขที่ ๔๒๙ หมู่ที่ ๑ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำแหนมหมู/เนื้อ
๑๙	นายสมพร พิมพ์สอนสุทธิ	บ้านเลขที่ ๗๓๒หมู่ที่ ๒ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	แกะสลักผลไม้/ผัก
๒๐	นางทองปอน กาญจนาลักษณ์	บ้านเลขที่ ๑๓๘ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำข้าวจี๊ฝีมือหนู
๒๑	นางหนูนา แก้วพิลึก	บ้านเลขที่ ๖๓ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	เย็บขนมคนเลี้ยงวัว
๒๒	นางอำนวย นามสูง	บ้านเลขที่ ๑๖๑ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	รูปตะไคร้หอมกันยุง
๒๓	นายจรัส กาญจนกล้า	บ้านเลขที่ ๑ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	सानแห
ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	เป็นผู้รู้และเป็นปราชญ์ ชาวบ้านและสืบทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒๔	นายบุญธรรม มั่นวงศ์	บ้านเลขที่ ๒๒ หมู่ที่ ๙ ต.แจระแม	หมอลำกลอน

		อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	
๒๕	นางสาวนิตยา สมนึก	บ้านเลขที่ ๑๑๓ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	การทำสัมตำ
๒๖	นายสถิตย์ พิลาเลิศ	บ้านเลขที่ ๑๔๙ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	การเลี้ยงกบ
๒๗	นายทองดี มั่นวงศ์	บ้านเลขที่ ๑๑๙ หมู่ที่ ๙ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	ทำไม้กวาดแข็ง จากก้านมะพร้าว
๒๘	นางทา ฉลาดแย้ม	บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	การทำข้าวต้มมัด
๒๙	นายคำ เฉลียวธรรม	บ้านเลขที่ ๒๒๙ หมู่ที่ ๕ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	การเลี้ยงไก่ชน
๓๐	นางอัมพร ผลาเลิศ	บ้านเลขที่ ๒๖๓ หมู่ที่ ๔ ต.แจระแม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐	การทำวุ้นจากใบเตยหอม

๗.๕ ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน ซึ่งได้รับการสืบสานจากบรรพบุรุษที่เป็นพื้นเมืองของภาคอีสาน

๗.๖ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๑. กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านทุ่งหัว มีผลิตภัณฑ์ดังนี้ แหนมซี่โครงหมูอ่อน , หมูยอ , กุนเชียงหมู , แหนมหมู , เส้นก๋วยจั๊บเวียดนาม , หมูหยอง , หมูหยอง , เค็มบักนัดปลา ที่อยู่ ๑๑๙/๑ หมู่ที่ ๔ ถนนแจ้งสนิท ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ ติดต่อ คุณจรรณี ชีฆะทิ โทร ๐๘ ๑๕๐๗ ๙๕๘๒

๒. กลุ่มสตรีปลาร้าปลารวย ที่อยู่ ๙๒ ทุ่งขุนน้อย หมู่ ๕ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ ติดต่อ นางสมศรี กองสุข โทร ๐ ๔๕๓๑ ๕๓๑๓

๓. งานประติมากรรมกระดาษขุ่นต่ำ ที่อยู่ ๒๒๗ หนองแก หมู่ ๓ แจ้งสนิท ตำบลแจระแม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ ติดต่อ นายปราโมทย์ โทร ๐๘ ๙๑๕๕ ๙๑๑๘

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มีป่าชุมชนที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
- ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ติดแม่น้ำมูล โดยสามารถใช้พัฒนาเป็นการประกอบอาชีพโดยเลี้ยงปลาในกระชัง

- การกำจัดขยะมูลฝอย แต่ละหมู่บ้านมีวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย คือ ฝังกลบ, ทำปุ๋ย เทศบาลเมืองแจระแมดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอยเต็มพื้นที่ หมู่ที่ ๑-๑๐

๘.๒ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย

๘.๓ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค เป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเทศบาลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน

๘.๔ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตเทศบาลเมืองแจระแม พื้นที่ไม้และป่าไม้โดยรวมคงเหลือในสภาพของป่าชุมชนที่ประชาชนในเขตพื้นที่ร่วมกันรักษาไว้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๙. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประจำเทศบาลเมืองแจระแม จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่สำนักงานเทศบาลเมืองแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมงไม่เว้นวันหยุดราชการ

๒. จุดตรวจ อปพร.และตำรวจชุมชน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ บ้านท่าบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๓. จุดตรวจ อปพร. จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖ บ้านคูเดื่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๑๐. สภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแจระแม

๑. ถนน/ คลองระบายน้ำ

๒. การรักษาความสะอาด/การจัดเก็บขยะมูลฝอย/ที่ทิ้งขยะ

๓. ไฟฟ้าสาธารณะไฟฟ้าส่องสว่าง / ขยายเขตไฟฟ้า /ไฟตกดับ

๔. การศึกษา

๕. ยาเสพติด

๖. การส่งเสริมอาชีพ/การสร้างงาน/สร้างรายได้

๗. ที่ดิน เรื่องของเอกสารสิทธิ์ หรือ การบุกรุกที่ดินสาธารณะ

๘. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

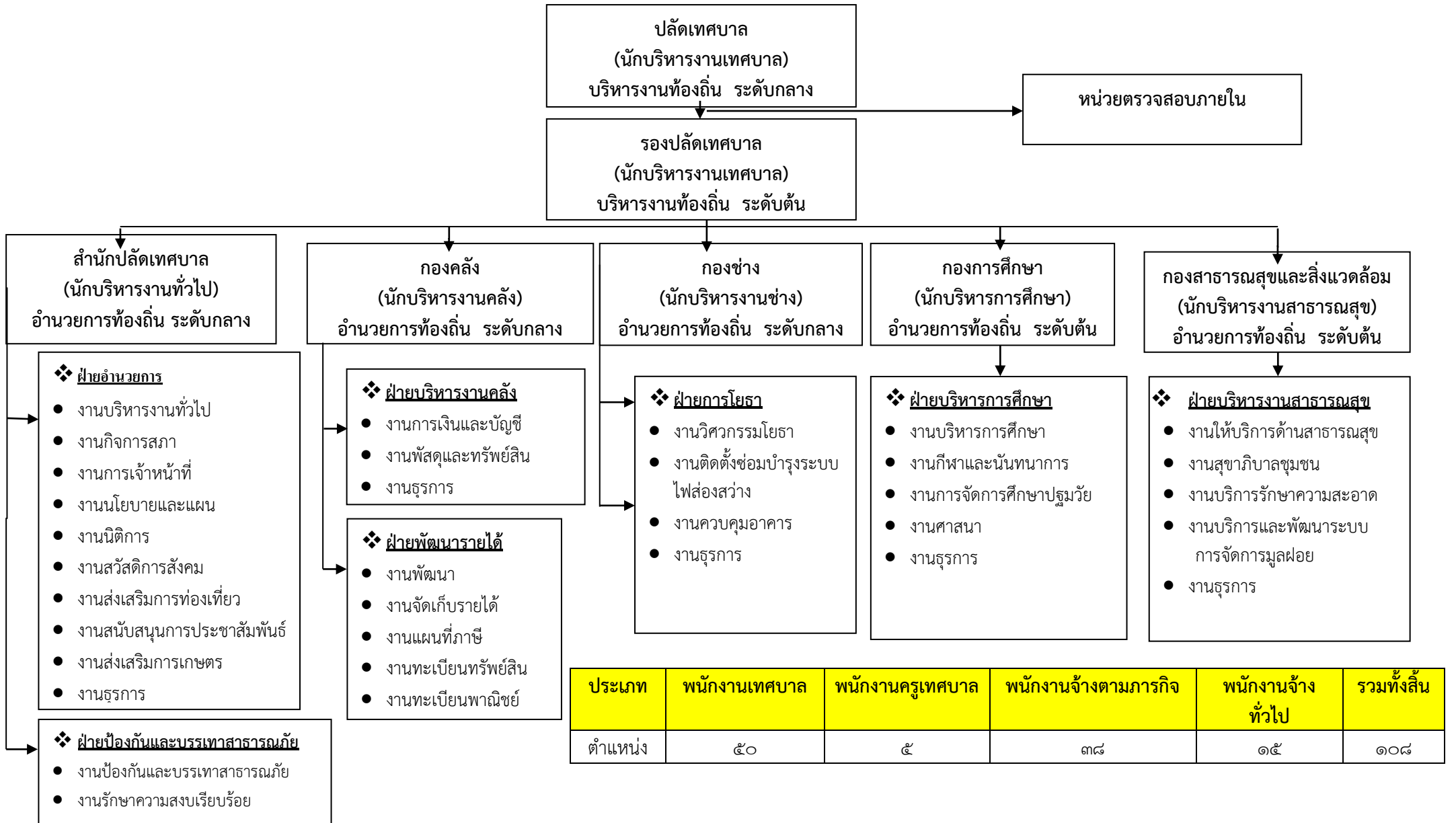
๙. การสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๐. อื่นๆ อาทิ เช่น เหตุรำคาญ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชน เป็นต้น ฯลฯ

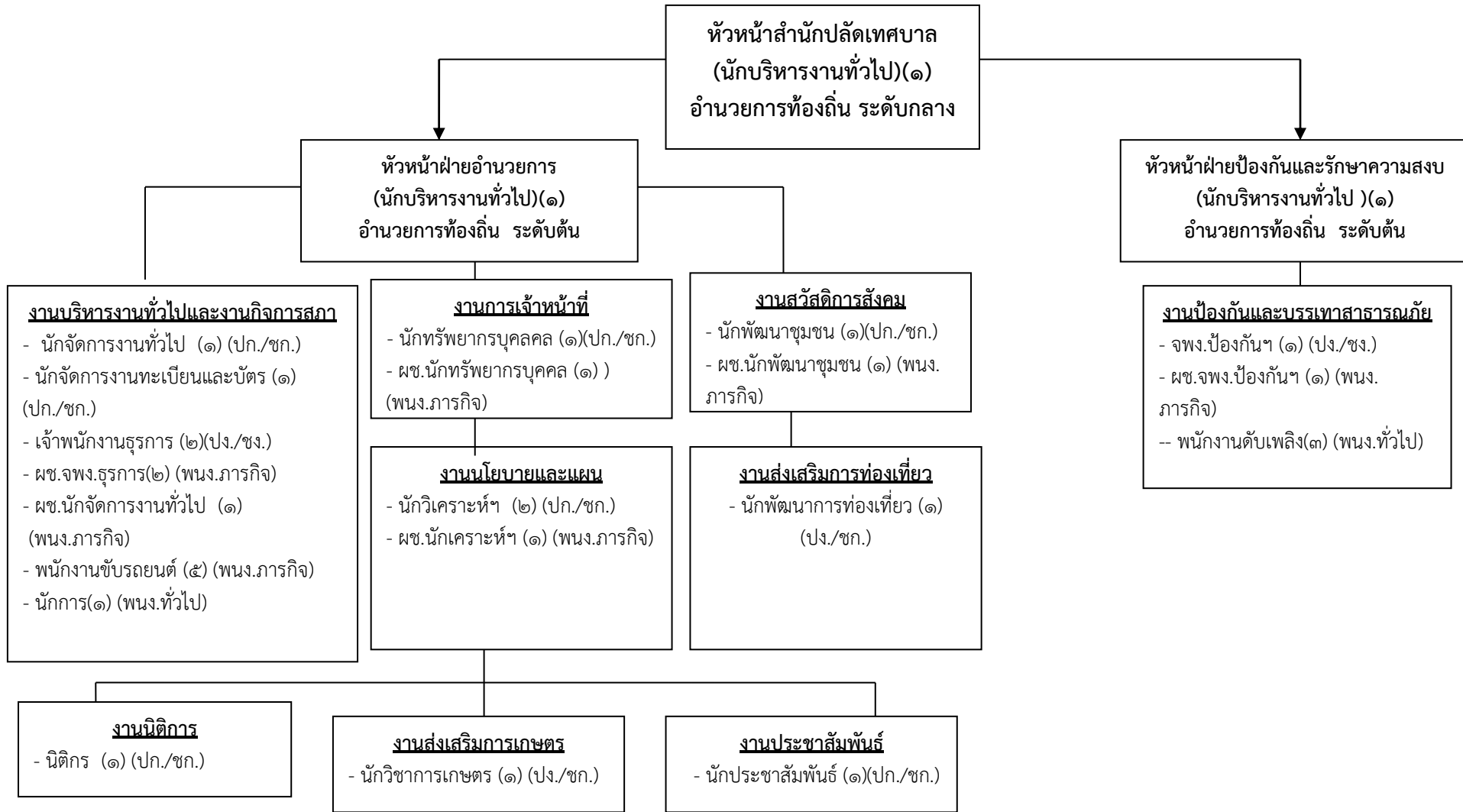

๑๑. แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตรากำลัง ๓ ปี

กรอบโครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลเมืองแจระแม

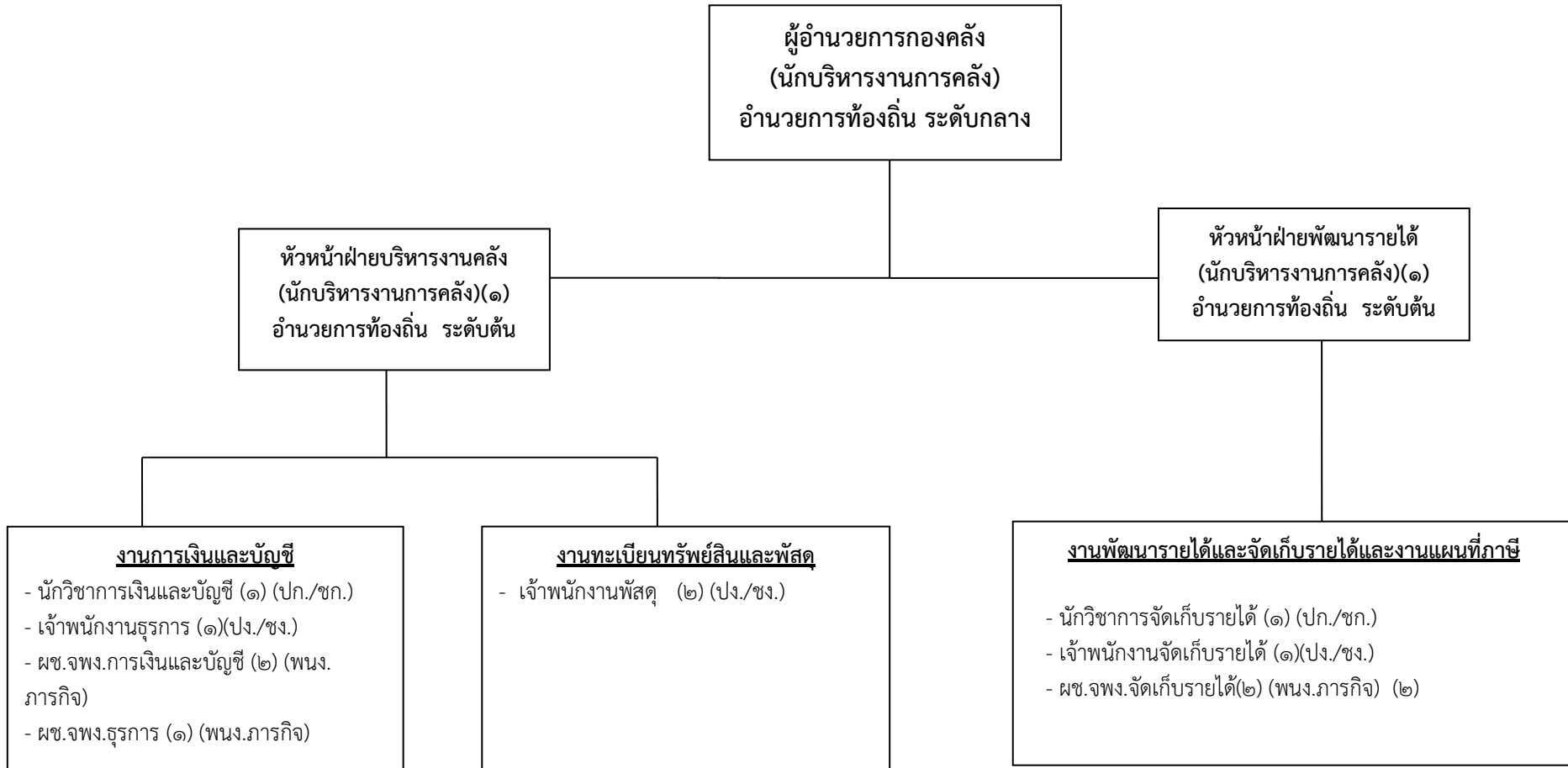

โครงสร้างสำนักปลัดเทศบาล

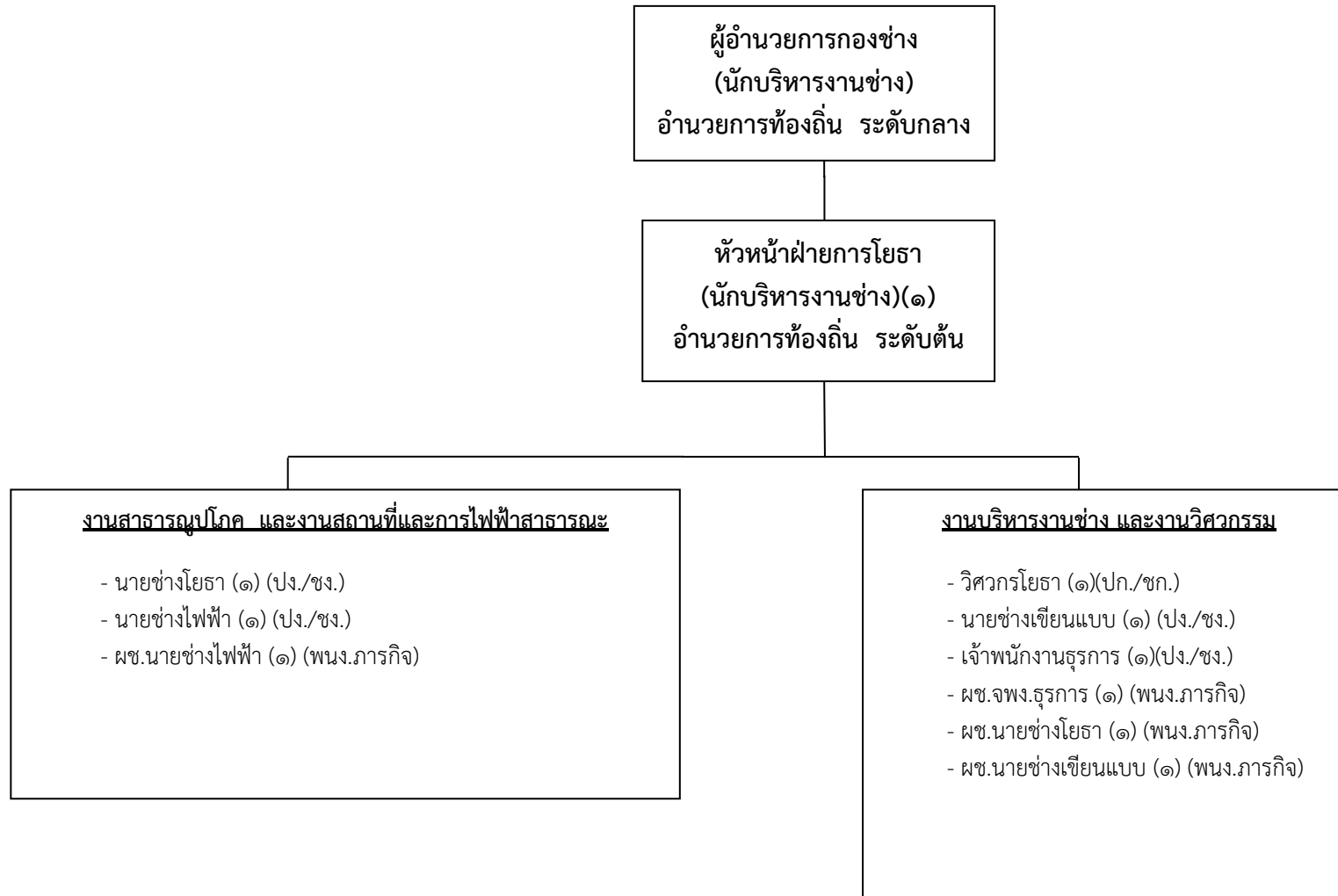
ระดับ	อำนาจการกลาง	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	๑	๒	๖	๓	๓	-	๑๒	๔	๓๑

โครงสร้างกองคลัง

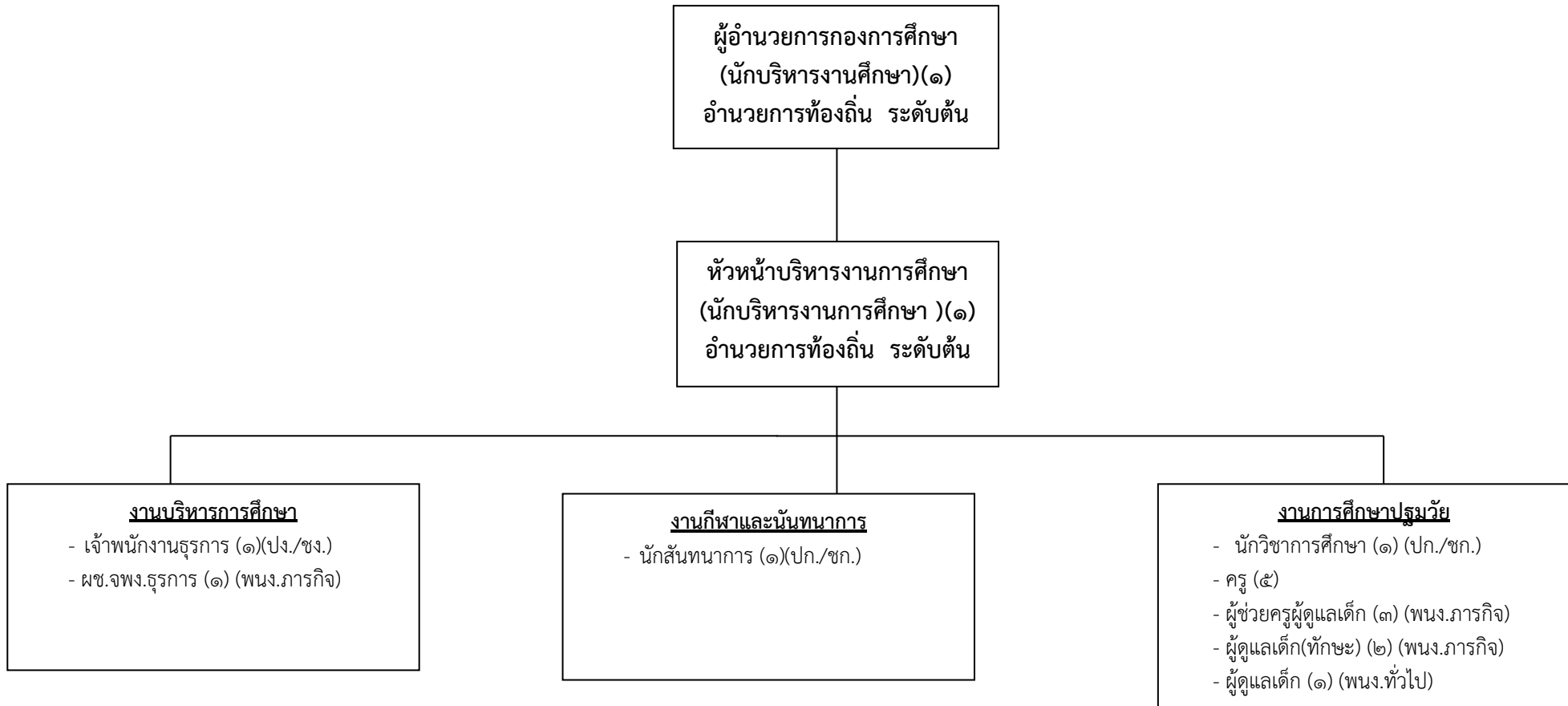
ระดับ	อำนาจการกลาง	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	๑	๒	๑	-	๒	๓	๕	-	๑๕

โครงสร้างกองช่าง

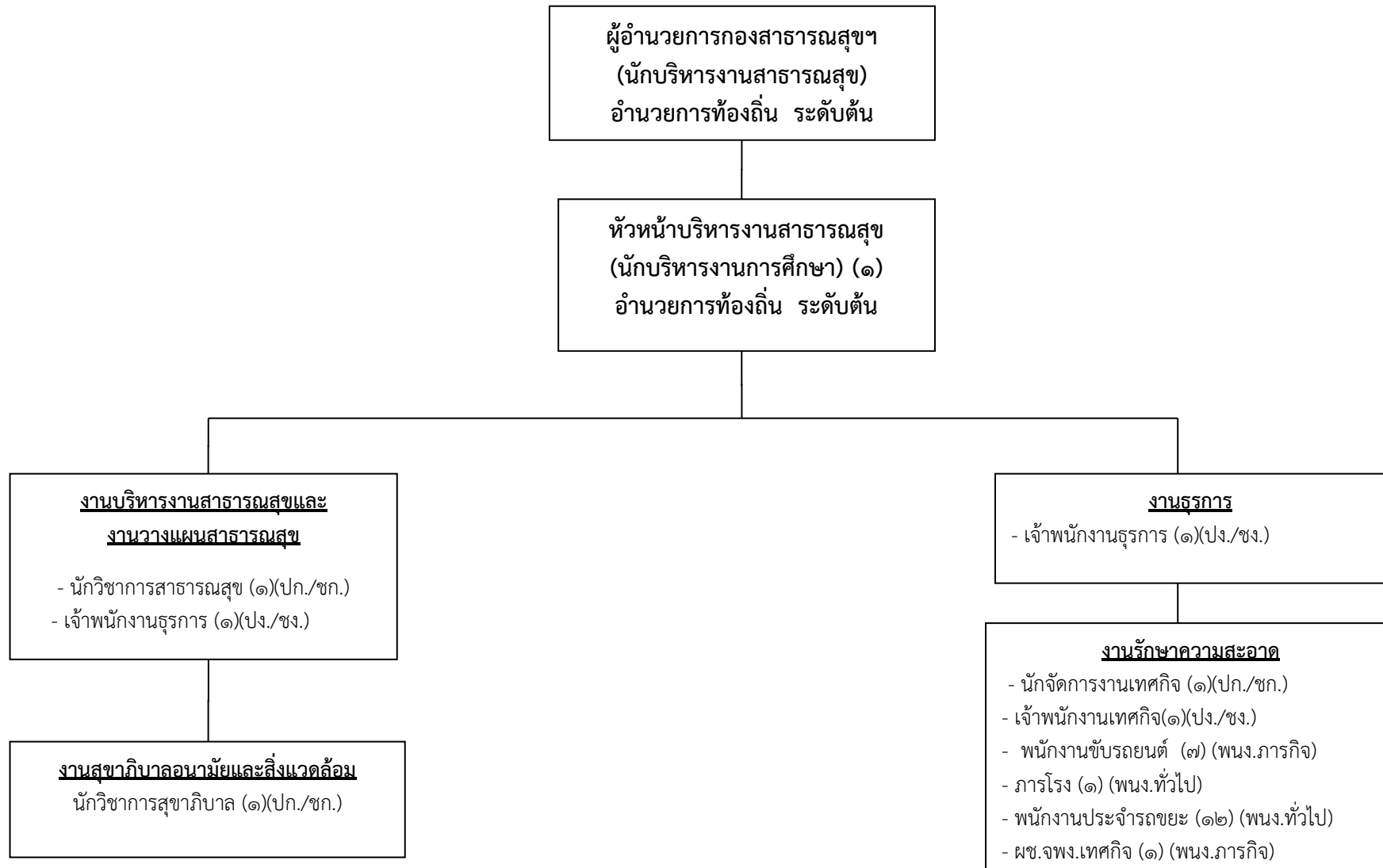
ระดับ	อำนาจการกลาง	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	๑	๑	-	๑	๒	๑	๓	-	๙

โครงสร้างกองการศึกษา

ระดับ	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	ครู ค.ศ.๒	ครูค.ศ.๑	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	๒	-	๒	๑	-	๓	๑	๖	๑	๑๖

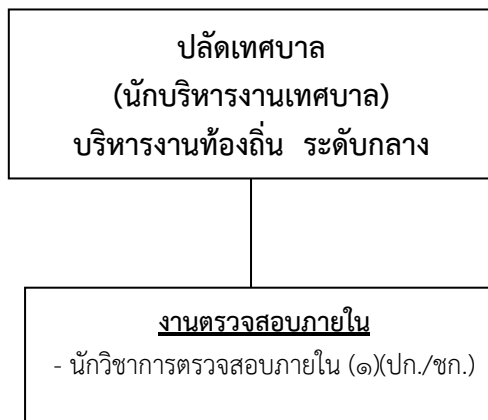
โครงสร้างกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ระดับ	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	๑	๑	๑	-	๓	๗	๑๓	๒๖

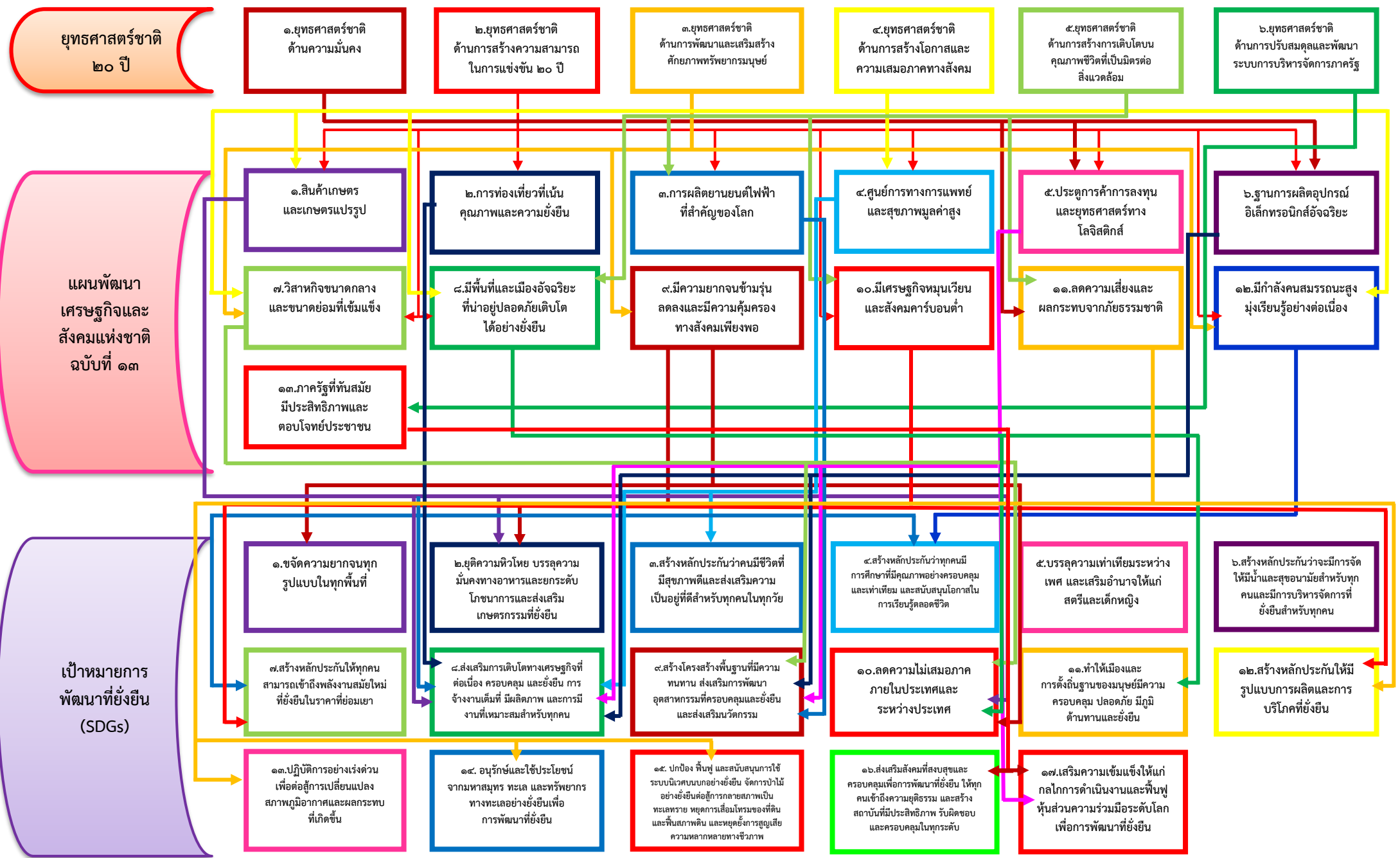
โครงสร้างหน่วยตรวจสอบภายใน

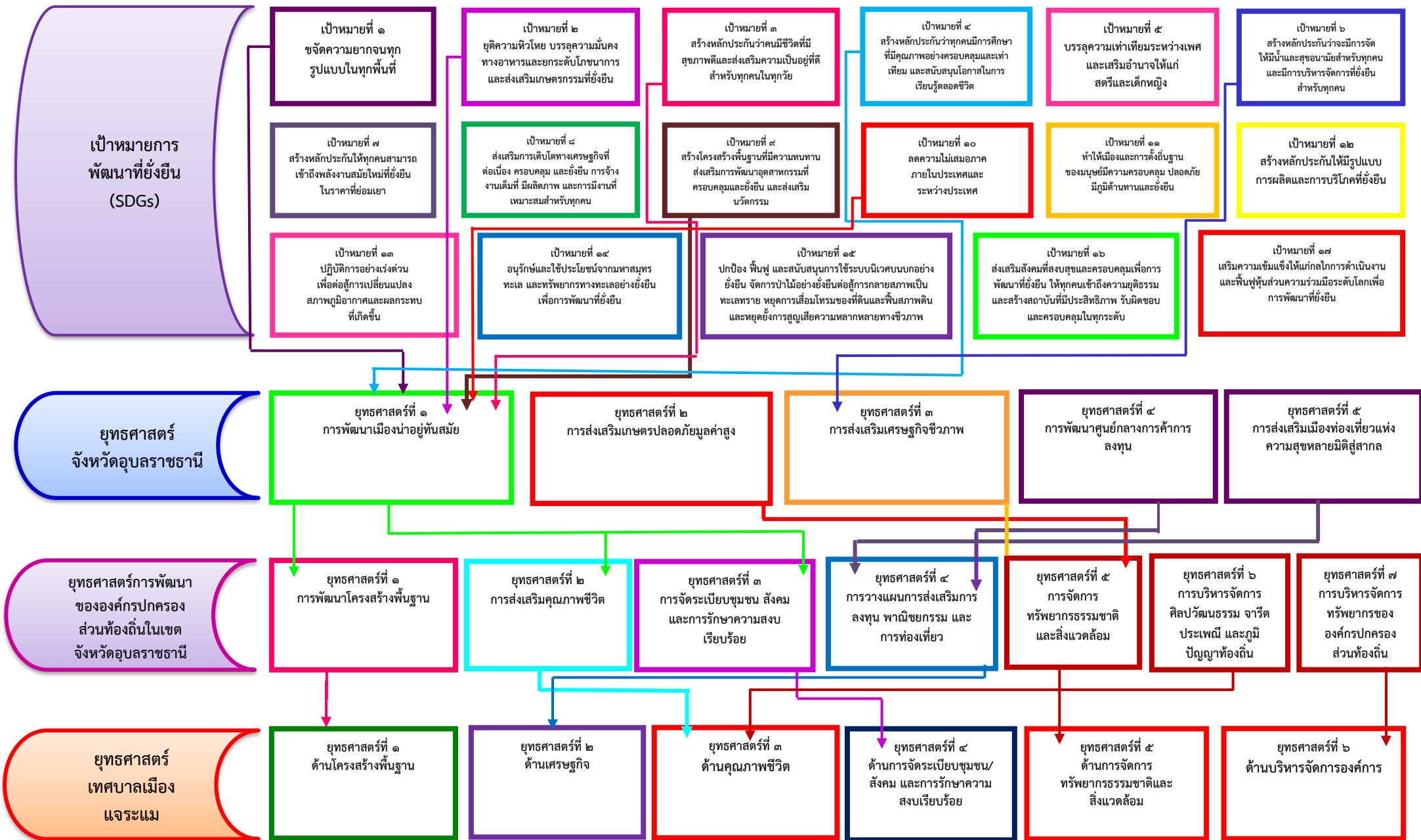
ระดับ	อำนาจการต้น	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ชำนาญงาน	ปฏิบัติงาน	พนักงานจ้างภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวมทั้งสิ้น
จำนวน	-	๑	-	-	-	-	-	๑

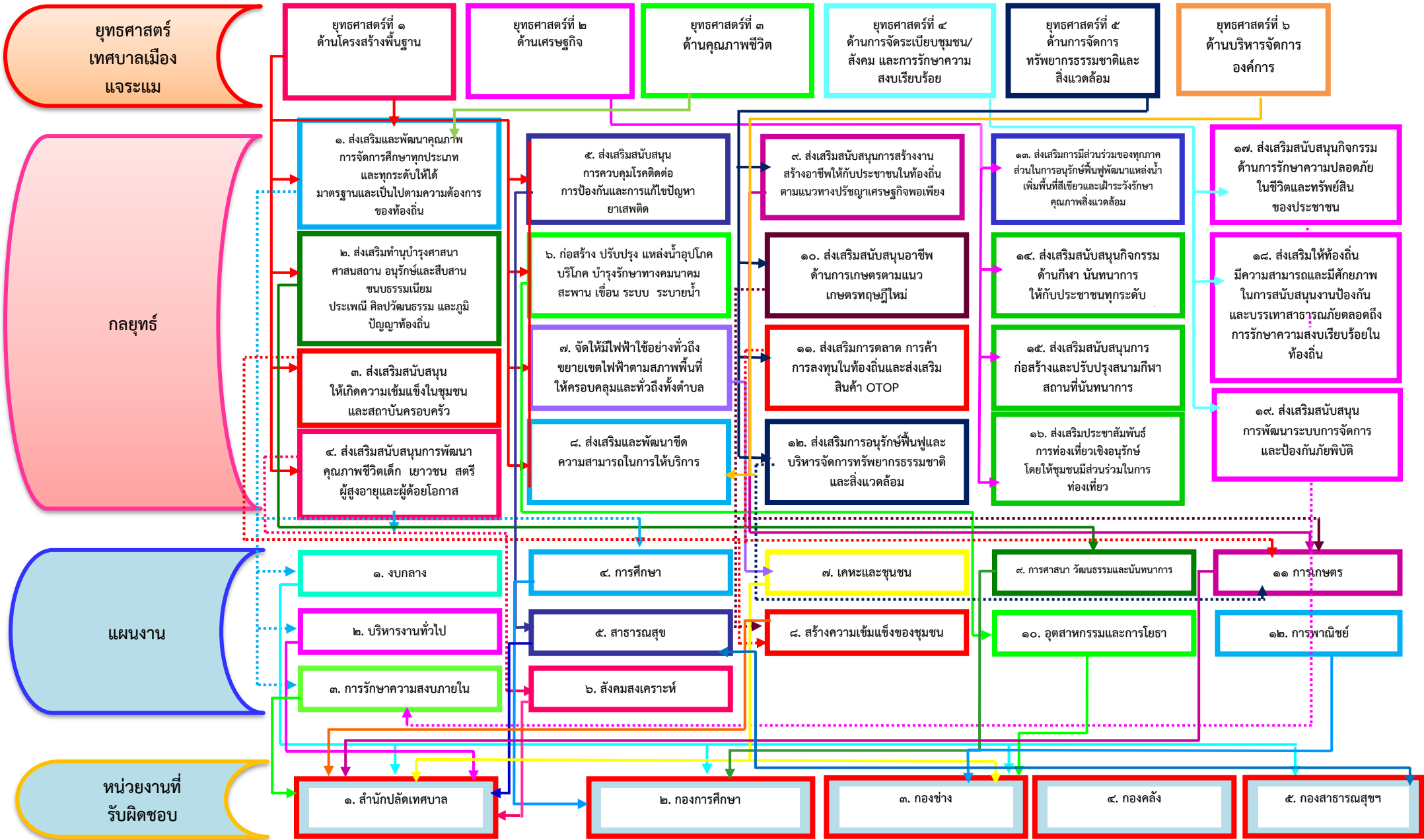
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ยุทธศาสตร์ชาติ + แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ + เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

(ต่อ) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ในภาพรวม (เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน + ยุทธศาสตร์จังหวัด + ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด + ยุทธศาสตร์ของ อปท.)

(ต่อ) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ยุทธศาสตร์ของ อปท. + กลยุทธ์ + แผนงาน หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก)

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้นศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกันความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่า

จะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนี้ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกันโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริษัทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์เนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้าง

พื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการพัฒนารายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านของการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถดึงดูดแข่งขันในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน

เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความ มั่นคง ในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืนโดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐)

“ไทยแลนด์ ๔.๐” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ เพื่อให้เข้าใจ

“ประเทศไทย ๔.๐” ก่อนจะมาถึงประเทศไทย ๔.๐ ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนามาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ ประเทศไทย ๑.๐ การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไข่ เป็นต้น

ประเทศไทย ๒.๐ นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทางอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

ประเทศไทย ๓.๐ ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน เน้นหนักไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขายส่งออก เหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ประเทศไทยในยุค ๑.๐ , ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเทศจะอยู่อย่างนี้ไม่ได้ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศเพราะ Thailand ๓.๐ ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้สักที เมื่อ ๕๐ ปีก่อน ช่วง พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๓๖ เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ ๗ - ๘ % ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง ๓ - ๔ % ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำด้านความร่ำรวย” อีกต่างหากและสุดท้ายก็เรื่องของ “ความไม่สมดุลในการพัฒนา” ซึ่งเรื่องพวกนี้แหละที่ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจเร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจกันยกใหญ่ เพื่อให้เราก้าวข้ามจาก Thailand ๓.๐ ไปสู่ Thailand ๔.๐ ได้ใน ๓ - ๕ ปีนี้

ประเทศไทย ๔.๐ กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประเทศและประชากรมีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนา ภายใน ๕ - ๖ ปีนี้ คล้ายๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy” “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตร แบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑) กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยี การแพทย์ สปา เป็นต้น

๓) กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยี การศึกษา อี - มาร์เก็ตเพลส อี - คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการ ออกแบบธุรกิจ ไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

“ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรืองานวิจัยต่างๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่

กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนา คลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและการดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพ วิชาชีพ

กลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบาย อย่างเข้มข้น

โดยสรุปกระบวนการที่สนับสนุนในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่ง ที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัย และการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งใน ประเทศและระดับโลก ทุกคนที่รับรู้ถึงวิกฤตในครั้งนี้ก็ได้แต่ฝากความหวังไว้ที่ Thailand ๔.๐ หวังว่ามันจะ ช่วยผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักทั้งหลายที่เคยเจอมาตลอดได้ ซึ่ง Thailand ๔.๐ นี้เป็นการ ‘ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม’ นั่นเอง เปลี่ยนจากที่แต่ก่อนเราลงมือทำมากแต่ได้ผลตอบแทนน้อย มา เป็นลงมือทำน้อยๆ แต่ได้ผลตอบแทนมหาศาล โดยการเอาความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดัน และนำ นวัตกรรมเข้ามาช่วยเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การบริการมากขึ้น Thailand ๔.๐ นี้ จะเป็นการพูดถึง New S-Curve หรือก็คือ การพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งก็คล้ายๆกับการ Disruptive ที่เข้ามา พัฒนาสินค้าที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และล้มล้างพฤติกรรมแบบเดิม ๆ เหมือนอย่างเช่น फिल्म Kodak ที่เคย รุ่งเรืองอยู่ในสมัยก่อนใครจะไปคิดว่าสุดท้ายแล้วบริษัทยักษ์ใหญ่รายนี้จะถูกคลื่นลูกใหม่อย่างเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาแทนที่ที่ต้องล้มหายไปจากความทรงจำของเด็กรุ่นใหม่ทำให้ยุคสมัยนี้คนอาจจะไม่รู้จึกกับ Kodak แต่รู้จึก กับกล้องดิจิทัลแบรนด์ต่างๆอย่างอื่นแทน ส่วนที่ยากของ New S - Curve คือเราจะเคลื่อนย้ายไปเทคโนโลยี

ใหม่เมื่อไหร่ อย่างแรกต้องดูว่าเราจะไปปักหลักกับเทคโนโลยีไหนดี ต่อมาคือเราจะเปลี่ยนแปลงมันไปยังไง และสุดท้ายเมื่อไหร่ถึงควรจะปรับตัวไปยังเทคโนโลยีนั้น การเปลี่ยนแปลง ที่เข้ามาพร้อม Thailand ๔.๐ วิธีการถือเป็นเรื่องสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ซึ่งสำหรับ Thailand ๔.๐ แล้วการเปลี่ยนแปลงย่อมมีให้เห็นและแน่นอนว่ามันต้องเกี่ยวข้องกับนวัตกรรมด้วย ซึ่งเมื่อมองภาพว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมอยู่เยอะการเปลี่ยนแปลงในส่วนนี้จึงเกิดขึ้น โดยเปลี่ยนจากการทำเกษตรแบบธรรมดาให้เป็นเกษตรสมัยใหม่ หรือ Smart Farming สิ่งสำคัญคือจะทำยังไงให้เกิดความสมดุลในการผลิตให้ความต้องการซื้อและขายมันพอดีกัน ต้องช่วยกันคิดว่าสิ่งที่เราเหลือสามารถนำไปแปรรูปเปลี่ยนเป็นอะไรที่มีคนต้องการได้บ้าง อีกทั้งตัวผู้ประกอบการเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองเช่นกัน จาก SME ที่ต้องรอคอยการช่วยเหลือจากรัฐอยู่ตลอดเวลาเป็น Smart Enterprises และ Startup หรือบริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูงอย่างที่ไต้หวันทำกันอยู่ในทุกวันนี้ โดยการนำเอานวัตกรรมเข้ามาช่วยเพิ่มจุดแข็งและคุณค่าให้ธุรกิจ รวมไปถึงสมัยก่อนเราอาจจะขาดแคลนคุณภาพของแรงงาน มีแต่แรงงานทักษะต่ำ ไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอ ก็เป็นอีกสิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยน สร้างพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญให้แก่แรงงานของเรา และการเปลี่ยนแปลงสุดท้าย คือการบริการอาจต้องเปลี่ยนแปลงจากที่เคยแค่บอกต่อกันไป ปากต่อปากมีคนกดไลค์เยอะก็คิดว่าบริการนั้นดีมากแล้วอาจต้องมีการนำเรื่องของมาตรฐานเข้ามา เพื่อให้กลายเป็น High Value Services ต้องมีการรับรอง มีการตรวจสอบ เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ เช่น บริการนวด ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งอาชีพบริการที่มีมากในประเทศไทยอาจต้องมีการตรวจสอบและผ่านการรับรอง เพื่อแลกกับคุณภาพที่ได้มาตรฐาน

จะเข้าสู่ยุค ๔.๐ ทั้งที่ SME ต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อม ในขณะที่รัฐบาลกำลังพยายามกันอย่างเต็มที่ที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปตามกลไกที่เหมาะสมเข้ากับยุคสมัย หน้าที่ของพวกเราทุกคนในฐานะ SME ผู้ประกอบการหรือประชาชนคนไทย ก็สามารถเตรียมตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ คือ เรื่องของเทคโนโลยีที่ควรใช้ ให้เป็น เพราะในโลกปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมันยังช่วยให้ชีวิตเราย่างขึ้น ต้องหมั่นดูอยู่เสมอว่ามีอะไรที่ตรงกับเราบ้าง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปได้ไวยิ่งขึ้น เรื่องของการไปเยี่ยมชมงานที่ต่างประเทศ เพราะลูกค้าในอนาคตอาจมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลก การติดต่อ มารยาท ธรรมเนียมการปฏิบัติ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าบริษัทไม่มีคนพูดภาษาอังกฤษได้ส่งอีเมลมาก็ไม่สามารถตอบกลับได้ทำให้เสียโอกาสในการทำธุรกิจไปได้อย่างน่าเสียดาย เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะคนในสมัยนี้ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น หากมีสินค้าที่คุณสมบัติเหมือนกันราคาใกล้เคียงกันสินค้าที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสามารถจับใจลูกค้าได้มากกว่า

บทสรุปสุดท้ายอยู่ที่ความร่วมมือกันของคนในชาติไทย Thailand ๔.๐ นับเป็นโมเดลการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคนี้ที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมไปด้วยกัน ช่วยกันผลักดันไปพร้อมๆกัน สิ่งสำคัญที่สุดในการทำให้โมเดลนี้ประสบความสำเร็จก็คือ ต้องคิดให้มาก คิดให้จบ อ่านให้ขาด ต้องกล้าเปลี่ยนแปลง อย่างมีวาทะ โทษกัน เมื่อมีอะไรผิดพลาด เพราะทุกอย่างเปรียบเสมือนการเรียนรู้อะไรที่ไม่เปลี่ยนแปลงก็เหมือนกับเราย่ำอยู่กับที่ ซึ่งบวกกับโมเดล Thailand ๔.๐ นี้บวกกับพลังของคนในชาติ การเปลี่ยนแปลงจาก ‘ประเทศกำลังพัฒนา’ ไปสู่ ‘ประเทศพัฒนาแล้ว’ คงไม่ใช่แค่เรื่องในความฝันอีกต่อไป

๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะเวลา ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อทุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมี

โอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๑ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่นคง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๑.๔ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยการปรับปรุงการใช้ทรัพยากรในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality)

๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

๒. หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด**หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “จัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมายเหตุการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - ๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา

ทั้งนี้ หมายเหตุการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมายเหตุแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการแบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน
- หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิศาสตร์

๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนกลยุทธ์รายหมายเหตุ

- หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรกรแปรรูปสูงขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

- เป้าหมายที่ ๒** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคง
อาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง
ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี
เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่
เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน
จำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน
- เป้าหมายที่ ๓** เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
ของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์
เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร
เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจ
ชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย
- หมุดหมายที่ ๒** ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑** การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและ
บริการที่มีศักยภาพอื่น
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีชี้วัดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่
เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่
๕๐ ด้านความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัย
ไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
ไม่เกินอันดับที่ ๒๕
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี
- เป้าหมายที่ ๒** การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการ
กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากนักท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
(ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

- เป้าหมายที่ ๓** การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน
- หมวดหมายที่ ๓** ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- เป้าหมายที่ ๑** การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศ และส่งออก
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้นยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้า พลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าตัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
- เป้าหมายที่ ๒** ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุน เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็น แรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๓** การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ เมื่อประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฏอนามัยระหว่างประเทศ ทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาระบบการจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

- หมวดหมู่ที่ ๖** ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก
- เป้าหมายที่ ๑** เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว
- เป้าหมายที่ ๒** การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะ “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๓** อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากรางอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐
- หมวดหมู่ที่ ๗** ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- เป้าหมายที่ ๑** วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐
- สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐

รวมทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จ ต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโต

ของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความ ไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มขึ้นสูงกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำ ทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมายที่ ๔ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ คริวเรือนมีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อน สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่าง ยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกคริวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานการณ์มีแนวโน้มเป็นคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตาม เกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ ทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความ คุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลัง

แรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศใน

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มี

สัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิศาสตร์

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศใน

- ระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)
- เป้าหมายที่ ๓** **สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔** ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิพหุผลการเกษตรและภัยธรรมชาติ
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๕** มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑** ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๕** ผลผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๖** จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการศึกษานานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกิน ร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบเจตจำนงประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนี การมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐ ออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

๑) บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลังและเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ดังนั้น การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการ เสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

๒) ทิศทางการพัฒนาภาค ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจ ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับ คุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่

(๑) Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการ บริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

(๒) Growth โดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ พัฒนา เศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต

(๓) Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

Northeastern Direction 2566-2570

เป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคสุบหมบ่โอง"
ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

- Organic/GAP Agriculture
- Bio Circular Green Economy
- Sustainable Water Resource

Green
Good Environment

NE
Direction
3G

Growth
Good Local Economy

- NeEC-Bioeconomy
- Medical Hub
- Local Business and Tourism
- Quality of Living

- EWEC
- Border Trade
- Mekong Tourism
- Logistics

Gate
Good Opportunity

๓) เป้าหมายรวม

(๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

(๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๔) แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับจุดหมาย การพัฒนาประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและข้อจำกัด ของภาค เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” โดยใช้ ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาส การนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๔.๑) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

(๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ หุงกลาร้องไห้ หุงสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ ให้ได้ มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายสินค้า เกษตรอินทรีย์ และเกษตรชีวภาพทั้งระบบให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

(๒) ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และสมุนไพร (เลย อุตรธานี สกลนคร นครพนม) โดยจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริมการ ปลูกและแปรรูปพืชสมุนไพรสำคัญในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อ่างทอง และอุบลราชธานี อาทิ ขมิ้นชัน และพล ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความ ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ และการจัดตั้งตลาดกลาง

(๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดย สนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการ เลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดตั้งระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่ม สินค้าเกษตรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยใน ภาคให้มีบทบาทเป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ถ่ายทอดความรู้ และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๔.๒) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

(๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับ การเติบโตของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหาร จัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับภาคเกษตร ในระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และโคก หนองนา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ในฤดูแล้ง

(๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มี ความสมดุลระหว่างการใช้ทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัย และภัยแล้ง

๔.๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุตรธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และจังหวัดที่มีศักยภาพ เป็นต้น

(๑) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างอัตลักษณ์และคุณค่าของผ้าทออีสาน โดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสี สัน เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบ สี ลวดลาย ตราสัญลักษณ์ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิตให้หลากหลาย

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการออกแบบและการจัดการสินค้าให้ทันสมัย พัฒนาระบบตลาด สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับภาคอุตสาหกรรม

(๓) ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนาระบบการผลิตตั้งแต่การปลูกหม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหม แปรรูป การสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

๔.๔) พัฒนาเมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขัน ในระดับนานาชาติ พัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่โดยรอบ ยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่ม รวมทั้งวางแผน เพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคตและส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุตรธานี และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

(๔) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ในพื้นที่จังหวัดหนองคาย อุตรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป.ลาว เวียดนาม และต่อเนื่องไปยังจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมระบบราง ท่าเรือบก (Dry Port)

๔.๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรม อาทิ ท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำปี ไข่มุกประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้าง การรับรู้สินค้า บริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนและเมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการกิจกรรมแพนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนัก และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการการท่องเที่ยว วิถีใหม่รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์สนับสนุนนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพ และวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/CaravanTours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชน เพื่อสร้างงานและรายได้

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนาน รื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทย และต่างประเทศ เพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ ได้มาตรฐาน ไข่มุกประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

(๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พัก ให้มีคุณภาพดี โดยเน้นการให้บริการด้านอาหารพื้นถิ่นที่สะอาดปลอดภัย รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๔.๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับ

ฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางโคก หนอง นา โมเดล และเกษตรทฤษฎีใหม่

(๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ในตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชน และเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัย และรักษาโรคพยาธิใบไม้ในตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรอง กลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๓) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่ หรือผู้ดูแลในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการ พัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียนให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๔.๗) ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๑) แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ กลุ่มมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทุ่งกุลาร้องไห้

(๑) **สาระสำคัญ** ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร ตลอดจนภูมิปัญญา และองค์ความรู้ ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและการยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต้องมีการพัฒนาทั้งตัวมาตรฐาน กระบวนการตรวจรับรอง และการตรวจสอบย้อนกลับให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวาง และไม่เป็นการต้นทุนการผลิต โดยสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนพัฒนาระบบกระบวนการรับรองให้มีความรวดเร็ว และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อใช้ในการติดตามตรวจสอบที่ต้นทาง

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ วิจัยและพัฒนาพันธุ์ การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ ตรวจรับรองมาตรฐาน ระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรพัฒนาคุณภาพดิน 	<ul style="list-style-type: none"> วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการแปรรูป โดยใช้นวัตกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และได้มาตรฐานทั้งใน และต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการบริโภค เพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ การสำรวจความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ตลาดเฉพาะ) การสร้างตราสินค้า

๒) แผนงานพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเชิงเหินือ ฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (NeEC-Bioeconomy)

(๑) สำคัญ เน้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพในการสร้างนวัตกรรม ให้คำแนะนำและสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ สถานศึกษา และหน่วยงานวิจัยของภาครัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโต

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ • การจัดตั้งศูนย์ทดสอบห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล • การส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และผลผลิตทางการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> • การสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ • การต่อยอดงานวิจัย เพื่อสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • การเพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์ และออฟไลน์ • การสร้างความตระหนักของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี ปิงปประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

“เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้าโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงในภูมิภาค”
คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เกษตรสร้างมูลค่า	การเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน ความปลอดภัย มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร
ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้าโลจิสติกส์	กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค ทรัพยากรบุคคล พร้อมกลไก เครื่องมือ เพื่อการสนับสนุนการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	เป็นการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการท่องเที่ยว และกีฬาของกลุ่มจังหวัด จากฐานทรัพยากรที่มีอยู่ และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดตามความ

พันธกิจ

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมแปรรูป และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒) พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและส่งเสริมการตลาด เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิศวกร ช่างเทคนิค ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการ และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (จากเดิม ร้อยละ ๕ ฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ -๕.๖๐)
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (จากเดิม ร้อยละ ๓ ฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ -๕๕.๙๙)
- ๓) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ เท่ากับร้อยละ ๓.๓๓)
- ๔) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- ๕) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูล ปี ๒๕๖๒ เท่ากับร้อยละ ๙.๗๐)

ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (กลุ่มจังหวัดโขง-ชี-มูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

- ๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว ได้ผลผลิตตามเป้าหมายและเกิดผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์
- ๒) รายได้ภาคการเกษตรที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้มีผลผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าตามความต้องการของผู้บริโภค ผ่านช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานบนฐานข้อมูล (Big Data) และ Platform ทางการเกษตร
- ๓) รายได้ภาคการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากกิจกรรมการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัด ที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณี ทรัพยากร ที่มีความหลากหลาย และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกช่วงวัย ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยภาคการค้า และการบริการ ระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ได้รับการพัฒนาเติบโต สอดคล้องตามกิจกรรมภาคการผลิตสาขาที่เกี่ยวข้องภายในกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม และความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย การเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกและระบบบริการภาครัฐ และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

๒) เพื่อส่งเสริมให้การเกษตรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าการเกษตรให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Bio Data) และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

๓) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่า หรือประยุกต์การใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้จากการเกษตร และการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจชีวภาพ

๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และต่างประเทศ

๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนา ตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

- ๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ
- ๓) ระบบสาธารณสุขปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (วัดปี ๒๕๖๙)
  - (๑.๑) ร้อยละ ๙๐ เด็กอายุ ๐-๕ ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
  - (๑.๒) ร้อยละ ๘๕ เด็กอายุ ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย
  - (๑.๓) ร้อยละ ๗๐ ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA^๔ หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น
- ๒) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น
- ๓) ร้อยละของระบบสาธารณสุขปโภคที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคที่ได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๕) มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)
- ๖) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
- ๗) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี	๑. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐				วัดปี ๒๕๖๙	
	๑.๑ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	๑.๒ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
	๑.๓ ร้อยละของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TEDA ^๔ หรือเครื่องมือมาตรฐานอื่น	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕
๒. การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ	๒. ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น	๕	๕	๕	๕	๕
๓. ระบบสาธารณสุขปโภค	๓. ร้อยละของระบบทาง เส้นทาง	๓	๓	๓	๓	๓

พื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดเพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	คมนาคมที่ได้รับการยกระดับ มาตรฐานทางที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี					
	๔. ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคที่ได้รับการ ยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๕	๓	๓	๓	๓	๓
๔. พัฒนาและใช้ พลังงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	๕. มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือ ศูนย์ สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
	๖. สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	๑	๑	๑	๑	๑
๕. ประชาชนมีความ มั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๗. สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการ
รักษาผู้ป่วยที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- ๒) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะดี มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุก
ด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
  - ๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
  - ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางด้านการศึกษาอย่างเท่าเทียม
  - ๕) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
  - ๖) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
  - ๗) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตบนพื้นฐานข้อมูล Big
Data ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากจากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- ๒) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้
ต่อเนื่องเกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็งและลดความเหลื่อมล้ำทาง
รายได้

๓) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๓) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จากเดิม ๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๙๗๙ บาท
- ๔) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิต บนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม	๑. อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				

		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๒. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่องเกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็งและลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้	๓. รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๕ ปี จากเดิม ๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๘๗๙ บาท	๘๓,๐๓๔	๘๔,๙๕๐	๘๖,๓๘๙	๘๘,๑๑๗	๘๙,๘๗๙
๓. เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสามารถปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกันรองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด	๔. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๔,๐๐๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- ๓) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- ๔) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำ เพื่อการทำการเกษตรมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งานและยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- ๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ ทักษะในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย
- ๒) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๒๐๐ รายการ
- ๓) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ ๖๐๐ ล้านบาท

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ มาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมี มาตรฐาน	๑. จำนวนเกษตรกร และ ผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ ทักษะ ในการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย	๕๐๐	๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
	๒. จำนวนสินค้านวัตกรรมที่ พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากร ชีวภาพ จำนวน ๒๐๐ รายการ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
๒. สร้างมูลค่าและมูลค่าใหม่ จากทรัพยากรทางชีวภาพของ พื้นที่	๓. มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจาก การใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพ ของพื้นที่ ๖๐๐ ล้านบาท	๕๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการตรวจสอบและ รับรองมาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพสู่สากล
- ๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon Premium Products) ด้วยงานวิจัยและนวัตกรรม
- ๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ เพื่อผลักดันให้อุบลราชธานี เป็น Bio Economy Hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๒) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล
- ๓) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล
- ๔) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๕)

- ๒) ผลผลิตทั้งหมดรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๔)
 ๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าขายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	๑. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	๑	๑.๕	๒	๒.๕	๓
๒. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล	๒. ผลผลิตทั้งหมดรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เพิ่มขึ้น	๑	๑.๕	๒	๒.๕	๓

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- ๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา ๒ แห่งต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา (ต่อปี)	๒	๒	๒	๒	๒

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวสู่สากล
- ๒) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน
- ๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๔) การส่งเสริมการบูรณาการ การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว และสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ ๔ ขยายเขตการบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพประชาชน
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างองค์ความรู้ประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่ และกฎหมายแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยประชาชน
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดินและน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ

แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองแฉะแม่

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ แฉะแม่เมืองแห่งการพัฒนา คุณภาพชีวิตสังคมดี สิ่งแวดล้อมดี การศึกษามีมาตรฐาน บริหารองค์การอย่างมีคุณภาพ ”

๒.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. การจัดบริการสาธารณะด้านการศึกษา
๒. การจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๓. การจัดบริการสาธารณะด้านสังคม
๔. การจัดบริการสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม
๕. การจัดบริการสาธารณะด้านการบริหารจัดการ

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ

๒.๔ เป้าประสงค์ (Goals)

๑. โครงสร้างพื้นฐาน เมืองมีประสิทธิภาพและครอบคลุมพื้นที่
๒. เกษตรกรรมน้ำและทำการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. เศรษฐกิจชุมชนดี ประชาชนมีรายได้เพียงพอ สามารถพึ่งตนเองได้อย่างมีความสุข
๔. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. สังคมและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ
๖. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์การให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพ

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของการบริการสาธารณูปโภค-สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของระบบเศรษฐกิจชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ระดับความสำเร็จของการสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
๔. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ระดับความสำเร็จของทุกภาคส่วนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของเทศบาลภายใต้หลักธรรมาภิบาล
๖. ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ที่ได้รับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคมและด้านสังคมสงเคราะห์
๗. ระดับความพึงพอใจประชาชนที่ได้รับบริการด้านสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน
๘. ร้อยละของการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๙. จำนวนโครงการที่สนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. ร้อยละของเด็กปฐมวัย/ประถมศึกษา ที่ได้รับบริการด้านการศึกษาของท้องถิ่น
๑๑. ร้อยละของการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. ระดับความพึงพอใจของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริการสาธารณะของท้องถิ่น

๒.๖ ค่าเป้าหมาย

๑. เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐาน ประชาชนสัญจรไปมาได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย
๒. เพื่อส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
๓. เพื่อเพิ่มรายได้ในการสร้างอาชีพให้แก่ประชาชน
๔. ชุมชนมีความสงบเรียบร้อย ประชาชนได้รับการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
๕. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๖. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส
๗. เพื่อให้มีการบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน

๘. เพื่อส่งเสริมให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๙. เพื่อให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๐. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพทางการศึกษา
๑๑. เพื่อสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๗ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับให้ได้มาตรฐาน และเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน อนุรักษ์และสืบสานขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสถาบันครอบครัว
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการควบคุมโรคติดต่อการป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด
๖. ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ
๗. จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้าตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งตำบล
๘. ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการ
๙. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๐. ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่
๑๑. ส่งเสริมการตลาด การค้าการลงทุนในท้องถิ่นและส่งเสริมสินค้า OTOP
๑๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และเฝ้าระวังรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๔. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ ให้กับประชาชนทุกระดับ
๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ
๑๖. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว
๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๘. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น
๑๙. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

๒.๘ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของหน่วยงานในภาคเอกชน Positioning คือ การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์สินค้าให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายมองว่าสินค้านี้เป็นอย่างไร อยู่ระดับใด สินค้ามีไว้เพื่อใคร

เพื่อกลุ่มเป้าหมายใด และสินค้าของเราอยู่ระดับใด เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งในตลาด ในส่วนขององค์กรภาครัฐตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) หมายถึง ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริงที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางยุทธศาสตร์ด้วยการกำหนดรูปแบบ วิธีการ จุดเน้น ในการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบข้อกฎหมายและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในระดับต่างๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่

เทศบาลเมืองแจระแม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก มีหลักความรับผิดชอบในการกิจที่เป็นภาพรวมครอบคลุมภายในตำบลแจระแม ประกอบด้วย จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน เพื่อการจัดบริการสาธารณะให้ตรงต่อความต้องการของประชาชน อันจะนำมาซึ่งการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์สุข ต่อประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน โดย

๑) อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามระเบียบ ข้อกฎหมาย ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๐ และ ๕๑

(๒) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖

๒) มีระเบียบ ข้อกฎหมาย หนังสือสั่งการ รongรับการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการดังกล่าว

๓) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

(๒) ไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand ๔.๐)

(๓) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๔) กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๕) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

(๖) แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(๘) แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของเทศบาลเมืองแจระแม

(๙) นโยบายนายกเทศมนตรีเมืองแจระแม (นางสาวกัญญา ลักษณะงาม)

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแจระแม ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	กลยุทธ์ ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๔) พัฒนาเมืองเขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	เติบโตอย่างยั่งยืน
๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	กลยุทธ์ ๒) ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๔) การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๕) การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๓) เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๒) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ ๓) ส่งเสริมการสร้างอาชีพและรายได้ให้แก่ประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๒) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๒) ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม
และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	กลยุทธ์ ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดระเบียบชุมชน ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๓) การจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	-
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๑) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิศาสตร์
๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑) ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ ๑๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	-
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
-------------------------	--

ยุทธศาสตร์เทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ความสอดคล้องเชื่อมโยง
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ	กลยุทธ์ ๑๒) ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี	๗) การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑) การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย
๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	๔) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคมและความมั่นคง
๕. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	-
๖. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๒) ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
๗. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาท้องถิ่นประกอบกับการพัฒนาในปีที่ผ่านมา มาด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
๑. การคมนาคมในหมู่บ้าน ยังไม่สะดวก บางแห่งเป็นถนนดิน ถนนบางสายชำรุด	๑. เส้นทางคมนาคมทุกสายภายในหมู่บ้านต้องเป็นเส้นทางที่ได้มาตรฐาน	๑. ประชาชนประกอบอาชีพการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ จึงใช้เส้นทางขนถ่ายสินค้าเกษตร	๑. เส้นทางคมนาคม – ขนส่ง ยังไม่ได้มาตรฐาน ถนนบางสายชำรุด เมื่อถึงฤดูฝนน้ำจะท่วมขังถนน
๒. ไฟฟ้าส่องสว่างยังไม่ทั่วถึง	๒. ขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุม	๒. หมู่บ้านส่วนใหญ่มีถนน	๒. เป็นหลุมเป็นบ่อ
๓. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอและครอบคลุม	๓. ขยายเขตไฟฟ้าแสง	๒. หมู่บ้านส่วนใหญ่มีถนนเพื่อการสัญจรไปมาอย่างสะดวก	๓. งบประมาณไม่เพียงพอ
			๓. เกษตรกรไม่สามารถเก็บ

พื้นที่การเกษตร ๔. ขาดแคลนแหล่งกักเก็บ น้ำ/ท่อน้ำเข้าพื้นที่ การเกษตร	สว่างให้ครอบคลุมทุก หมู่บ้าน ๔. ให้มีน้ำเพื่อการ เกษตรอย่างเพียงพอ ตลอดทั้งปี และครอบคลุมพื้นที่ เกษตร ๕. ขุดลอกแหล่งน้ำที่มี อยู่เดิมให้สามารถเก็บน้ำ ได้อย่างเพียงพอก่อสร้าง ฝายกั้นน้ำ/แหล่งกั้นน้ำ	๓. มีการประสานเชื่อมโยง งบประมาณจากภายนอก	กักน้ำและท่อน้ำเข้าแปลง เกษตรได้อย่างเพียงพอและ ทั่วถึง ๔. เกษตรกรประสบปัญหา ภัยธรรมชาติ ๕. ขาดแคลนงบประมาณใน การปรับปรุงแหล่งน้ำ
--	--	--	---

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
๑. ขาดแคลนเงินทุนในการ ประกอบอาชีพ ๒. ราคาผลผลิตตกต่ำหนี้สิน ของเกษตรกร ๓. การว่างงาน ๔. ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น	๑. แหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ๒. ประกันราคาผลผลิตให้ เป็นธรรม ลดภาระหนี้สิน ๓. ต้องการมีงานทำ ๔. ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ แทนสารเคมีเพื่อลดต้นทุน	๑. สภาพพื้นที่เหมาะ แก่การประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ๒. พื้นที่ส่วนใหญ่ของ ตำบลเป็นพื้นที่ เกษตรกรรม ๓. มีการสนับสนุนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ไม่มีแหล่งเงินทุนหรือมีไม่ เพียงพอ ๒. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจระบบการทำงาน เป็นกลุ่ม ๓. การดำเนินการของกลุ่ม อาชีพไม่ต่อเนื่องและจริงจัง

ด้านสังคม

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
๑. ปัญหายาเสพติดเยาวชน เสพยาเสพติด ๒. ปัญหาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ๓. คนพิการ คนชรา ผู้ป่วย โรคเอดส์และเด็กเล็กขาด การดูแลเอาใจใส่ ๔. ปัญหาการบริการ ทางด้านสาธารณสุขยังไม่ ทั่วถึง ๕. ปัญหาการป้องกันและ ระงับโรคติดต่อ	๑. หมู่บ้านเข้มแข็ง และปลอดภัย ๒. ให้มีสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาครบ ทุกหมู่บ้าน ๓. มีสถานที่พักผ่อน หย่อนใจหรือ ออกกำลังกาย ๔. การส่งเสริมที่ยั่งยืน ชีพให้แก่คนชราและผู้ พิการ ผู้ป่วยเอดส์ อย่างทั่วถึง ๕. มีหน่วยงานและ บุคลากรด้านสาธารณสุข	๑. เยาวชนมีความตื่นตัว และสนใจในการเล่นกีฬา และหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการป้องกัน และไขปัญหาเสพติด ๒. อปท.ได้รับการจัดสรร งบประมาณในการ ส่งเสริมที่ยั่งยืน นโยบายรัฐบาล ๓. อปท. มีหน้าที่ที่ต้องทำ ตาม พรบ.เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๑. สนามกีฬายังไม่ได้ มาตรฐาน ๒. ครอบครัวยัง เป็นสังคมชนบทและ ยากจน มีรายได้ไม่ เพียงพอ ๓. ผู้สูงอายุและผู้พิการยัง ได้รับการดูแลไม่ทั่วถึง ๔. หน่วยงานสาธารณสุข และบุคลากรที่มีอยู่ไม่ เพียงพอต่อความต้องการ ของประชาชน ๕. ประชาชนขาดความรู้ ในการดูแลสุขภาพ

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
	<p>ประจำตำบลอย่างเพียงพอ</p> <p>๖. สถานที่สำหรับออกกำลังกายหรือสวนสุขภาพประจำตำบล/หมู่บ้าน</p> <p>๗. การป้องกันและระงับโรคติดต่อที่มีประสิทธิภาพ</p>		เบื้องต้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
<p>๑. คุณภาพน้ำ</p> <p>๒. ดินเสื่อมสภาพ</p> <p>๓. ป่าไม้เสื่อมโทรม</p> <p>๔. การทิ้งและกำจัดขยะ</p> <p>๕. วัชพืชปกคลุมแหล่งน้ำ</p>	<p>๑. การดูแลรักษาความสะอาดแหล่งน้ำ</p> <p>๒. การรักษาสภาพดินให้ความสมดุลทางธรรมชาติ</p> <p>๓. ป่าไม้เพิ่มขึ้นทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลาย</p> <p>๔. มีที่ทิ้งขยะและกำจัดขยะที่ถูกวิธี</p>	<p>๑. เป็นพื้นที่ชนบทความหนาแน่นของประชากรน้อย ทำให้ทรัพยากร- ธรรมชาติและแหล่งน้ำไม่ถูกทำลายมากนัก</p> <p>๒. ประชาชนส่วนใหญ่ทิ้งขยะในถังขยะที่กำหนดให้</p> <p>๓. มีสถานที่ทางธรรมชาติที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้</p>	<p>๑. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. งบประมาณมีไม่เพียงพอ</p> <p>๓. ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๔. ขาดการส่งเสริมปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๕. งบประมาณมีไม่เพียงพอ</p>

ด้านการเมืองการบริหาร

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
<p>๑. การบริหารจัดการ</p> <p>๒. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนยังไม่ทั่วถึง</p> <p>๓. ขาดการความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น</p> <p>๔. การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ</p>	<p>๑. รับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างทั่วถึง</p> <p>๒. ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น</p> <p>๓. การจัดสรรงบประมาณที่เป็นธรรมและทั่วถึง</p> <p>๔. การฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมและพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>๑. พรบ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p> <p>๒. การปฏิรูประบบราชการ</p> <p>๓. ประชาชนให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น</p> <p>๔. การประชาสัมพันธ์การบริการของหน่วยงานของรัฐและอปท.</p>	<p>๑. งบประมาณมีไม่เพียงพอ</p> <p>๒. การล่าช้าในการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>๓. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและความสนใจการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ</p> <p>๔. ขาดการประชาสัมพันธ์</p>

ด้านการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม

ปัญหา	ความต้องการ	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/ข้อจำกัด
<p>๑. การส่งเสริมการศึกษาไม่ทั่วถึงขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย</p> <p>๒. การเผยแพร่ขยายของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้เยาวชนลืมนิยมประเพณีวัฒนธรรมแบบไทย</p>	<p>๑. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนจนจบการศึกษาอย่างน้อยขั้นพื้นฐาน</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น</p>	<p>๑. นโยบายเรียนฟรี ๑๒ ปีของรัฐบาล</p> <p>๒. สื่อการเรียนการสอนทางการศึกษามีมากขึ้น</p> <p>๓. ได้รับงบประมาณจัดสรรด้านการศึกษาจากรัฐบาล</p>	<p>๑. ขาดแคลนทุนการศึกษา</p> <p>๒. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบช่ยและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภคบริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภคบริโภค	- พื้นที่ในเขตตำบลแฉะแม่	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและส่องสว่างตามถนนสาธารณะยังไม่สามารถ	- ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและไฟฟ้าส่งสว่าง	- พื้นที่ในเขตตำบลแฉะแม่	- ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและไฟฟ้าส่งสว่างทั่วถึงครอบคลุม

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	ดำเนินการครอบคลุม พื้นที่ได้ทั้งหมด			ทุกพื้นที่
	๓) ประชาชนต้องการ เส้นทางในการสัญจร สะดวกขึ้นและเทศบาลไม่ สามารถดำเนินการได้ เนื่องด้วยงบประมาณไม่ เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคม ที่ประชาชนมีความ ต้องการให้ ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการ คมนาคมสะดวกใน การสัญจรไปมา
๒. ด้านสร้างความ เข้มแข็งให้ชุมชน	๑) ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการ ดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนใน ตำบลแจระแม	- ประชาชนสามารถ วางแผนการ ดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนใน ตำบลแจระแม	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทาง การเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่ง รับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
๓. ด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับ การศึกษาต่อในระดับที่ สูงกว่าชั้นพื้นฐานและ ขาดงบประมาณใน การศึกษา	- สังคมในหมู่บ้าน	- เด็กนักเรียนใน เขตตำบลแจระแม	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตามลำพัง และรับภาระ ในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขตตำบล แจระแม	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	๓) เยาวชนและวัยรุ่นนิตติ		- เยาวชนและ	- เยาวชนและวัยรุ่นมี

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	เกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด		วัยรุ่นในเขตตำบล แจระแม	อนาคตที่ดี
	๔) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีท้องถิ่น ถูกลืมเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ท้องถิ่น ถูกลืมเลือน ไปมาก	- ประชาชนในเขต ตำบลแจระแม	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก ลืมและคงอยู่สืบไป
๔. ด้านสาธารณสุข และสังคม	๑) มีการระบาดของโรค ไข้เลือดออก โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล แจระแม	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	ไม่มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้น
๕. ด้านทรัพยากร - ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) ปัญหาน้ำใช้ในภาค เกษตรและอุปโภคไม่ เพียงพอ	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในบาง หมู่บ้าน	- จัดหาแหล่งน้ำจาก แหล่งอื่น (ขุดบ่อ) เพิ่มมากขึ้น
	๒) ปัญหาการใช้สารเคมี ในภาคเกษตร	- สารเคมี ดิน แหล่ง น้ำตามธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	- ในเขตตำบล แจระแม	- การใช้สารเคมีใน ภาคเกษตรลดลง - ดินมีคุณภาพดีขึ้น

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	กลยุทธ์ที่ ๖ ก่อสร้าง ปรับปรุง แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค บำรุงรักษา ทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบ ระบายน้ำ	แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา งานก่อสร้าง	กองช่าง
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	กลยุทธ์ที่ ๗ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ขยายเขตไฟฟ้า ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งตำบล	แผนงานเคหะ และชุมชน งานไฟฟ้า และประปา	กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนารองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	กลยุทธ์ที่ ๑๖ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ งานวิชาการวางแผน และส่งเสริมการท่องเที่ยว	สำนัก ปลัดเทศบาล (นักพัฒนาการท่องเที่ยว)
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น	แผนงานการศึกษา งานระดับก่อนวัยเรียนและ ประถมศึกษา	กองการศึกษา
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกประเภทและทุกระดับให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น	แผนงานการศึกษา งานศึกษาไม่กำหนดระดับ	กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมทำนุบำรุง ศาสนา ศาสนสถาน อนุรักษ์และสืบสาน วัฒนธรรมนิยม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	แผนงานการ ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ งานศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา
๗	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมและบริการที่มี ศักยภาพอื่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมด้านกีฬานันทนาการ ให้กับ ประชาชนทุกระดับ และพัฒนาทักษะ กีฬาสู่ความเป็นเลิศ	แผนงานการ ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ งานกีฬาและ นันทนาการ	กองการศึกษา
๘	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ในทุกช่วงวัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมือง น่ายู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนให้ เกิดความเข้มแข็งใน ชุมชนและสถาบัน ครอบครัว	แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน งานส่งเสริม และสนับสนุน ความเข้มแข็ง ชุมชน	สำนัก ปลัดเทศบาล (นักพัฒนาชุมชน)

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๙	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลาง ทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่า สูง	เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความ เป็นธรรมในการเข้าถึงบริการ สุขภาพ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองนำ อยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุน การคุ้มครองโรคติดต่อ การป้องกันและการ แก้ไขปัญหา ยาเสพติด	แผนงานสาธารณสุข งานบริหารทั่วไป เกี่ยวกับสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ
๑๐	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบโจทย์การ พัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับ การพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ในทุกช่วงวัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองนำ อยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและ ผู้ด้อยโอกาส	แผนงานสังคม สงเคราะห์ งาน สวัสดิการสังคมและ สังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด เทศบาล

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนารองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง	หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิศาสตร์	เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	กลยุทธ์ที่ ๑๘ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น	แผนงานรักษาความสงบภายใน งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัดเทศบาล (งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)
๑๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ ๑๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	แผนงานการเกษตร งานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	สำนักปลัดเทศบาล (นักวิชาการเกษตร)

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน	เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีด สมรรถนะสูง คล่องตัว	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหาร จัดการองค์การ	กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมและพัฒนา ขีดความสามารถใน การให้บริการ	แผนงานบริหาร งานทั่วไป	สำนักปลัด เทศบาล
๑๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ ประชาชน	เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีด สมรรถนะสูง คล่องตัว	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมือง นำอยู่ทันสมัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหาร จัดการองค์การ	กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมและพัฒนา ขีดความสามารถใน การให้บริการ	แผนงานบริหาร งานทั่วไป	กองคลัง

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

สรุปผลการติดตามและประเมินผล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

จากรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแจระแม ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแจระแม ในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นดังนี้

จำนวนยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบริหารจัดการองค์การ

ผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๑๗.๒๐
๒	การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๕.๘๐
๓	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐	(๕๒.๕)
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)	(๑๐)
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)	(๗.๕)
	๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)	(๗.๕)
	๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)	(๕)
	๓.๕ กลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๘ แผนงาน	(๕)	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)	(๔)	
รวมคะแนน		๑๐๐	๘๕.๕๐

คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนร้อยละ ๘๕.๕๐ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ผลเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	
๑	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๗.๕	
๒	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๘.๕	
๓	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๘.๐	
๔	แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐	๙.๐	
๕	โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐	๔๕.๕	
	๕.๑	ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)	๔.๐
	๕.๒	กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)	๓.๕
	๕.๓	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)	๓.๕
	๕.๔	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)	๕.๐
	๕.๕	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)	๔.๕
	๕.๖	โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)	๓.๕
	๕.๗	โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	๕.๐
	๕.๘	โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)	๓.๕
	๕.๙	งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)	๓.๕
	๕.๑๐	มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)	๓.๕
	๕.๑๑	มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)	๒.๕
	๕.๑๒	ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)	๓.๕
รวมคะแนน		๑๐๐	๗๘.๕	

คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนร้อยละ ๗๘.๕๐ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ ๑.๕๐

แนวทางการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแจระแม ในประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ

ผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๑๘
๒	การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๘
๓	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐	(๕๗.๐๐)
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๑)	(๕)	(๕)
	๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)	(๕)
	๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	(๕)	(๕)
	๓.๔ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	(๕)
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๕)	(๕)
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	(๔.๕)
	๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๕ กลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	(๕)	(๔.๕)
	๓.๘ แผนงาน	(๕)	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)	(๔.๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	๙๓.๐๐

คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนร้อยละ ๙๓.๐๐ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ผลเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๘
๒	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๘
๓	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๘
๔	ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงานการพัฒนา	๕	๔.๕
๕	โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย	๓๐	๕๐.๘๐
	๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)	๔.๕
	๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)	๓.๕
	๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)	๔.๐
	๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)	๕.๐
	๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)	๔.๕
	๕.๔ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)	๕
	๕.๕ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)	๔.๕
	๕.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับโครงการและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	(๕)	๓.๕
๖	โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี	(๓๕)	
	๖.๑ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม	(๕)	๔.๕
	๖.๒ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายแก้ไขปัญหาความยากจน	(๕)	๓.๕
	๖.๓ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	(๕)	๔.๕
	๖.๔ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ	(๕)	๓.๘
	๖.๕ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	(๕)	๔.๕
	๖.๖ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน	(๕)	๕
	๖.๗ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านบริหารจัดการน้ำ	(๕)	๓
รวมคะแนน		๑๐๐	๘๕.๗

คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนร้อยละ ๘๕.๗๐ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการวิเคราะห์การติดตามและประเมินผล

๑. ผลการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์สรุปคะแนนประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ สรุปคะแนนประเมินยุทธศาสตร์ ผลการให้คะแนนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองแฉะแม่เป็นดังนี้

จากรายงานผล การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น เป็นดังนี้

จำนวนยุทธศาสตร์ ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๑๗.๕๐
๒	การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๗.๖๐
๓	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐	(๕๘.๐๐)
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)	(๑๐)
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)	(๑๐)
	๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)	(๑๐)
	๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)	(๕)
	๓.๕ กลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)	(๔.๕)
	๓.๘ แผนงาน	(๕)	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)	(๔.๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	๙๓.๑๐

คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้คะแนนร้อยละ ๙๓.๑๐ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๑.๒ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดเค้าโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ในส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.๒.๑ ด้านกายภาพ	คะแนนเต็มรวม (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ	๒๐ (๓)	๑๗.๕๐ ๒.๖๐
๑.๒.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง ๑.๒.๓ ประชากร	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	๑.๕๐
๑.๒.๔ สภาพทางสังคม	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคม สงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	๑.๘๐
๑.๒.๕ ระบบบริการพื้นฐาน	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	๑.๘๐
๑.๒.๖ ระบบเศรษฐกิจ	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ	(๒)	๑.๘๐
๑.๒.๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ	(๒)	๑.๘๐
๑.๒.๘ ทรัพยากรธรรมชาติ	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	๑.๘๐
๑.๒.๑ ด้านกายภาพ/ ๑.๒.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง ๑.๒.๓ ประชากร ๑.๒.๔ สภาพทางสังคม ๑.๒.๕ ระบบบริการพื้นฐาน ๑.๒.๖ ระบบเศรษฐกิจ ๑.๒.๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ๑.๒.๘ ทรัพยากรธรรมชาติ	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	๑.๘๐

๑.๒.๑ ด้านกายภาพ/ ๑.๒.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง ๑.๒.๓ ประชากร ๑.๒.๔ สภาพทางสังคม ๑.๒.๕ ระบบบริการพื้นฐาน ๑.๒.๖ ระบบเศรษฐกิจ ๑.๒.๗ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ๑.๒.๘ ทรัพยากรธรรมชาติ ๑.๒.๙ อื่น ๆ (ถ้ามี)	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	๒.๖๐
---	---	-----	------

สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวมของข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองแจระแม พบว่าประเด็น ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตร และแหล่งน้ำ) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ และการประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนสูงสุด ๑๐๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของคะแนน และคิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ผลการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

สรุปคะแนนประเมินผลโครงการ

จากรายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแจระแม ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแจระแม ในประเด็นการให้คะแนน การติดตามและประเมินโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ มีผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นการพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๘.๕
๒	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๘.๗
๓	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๘.๕
๔	แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐	๙.๒
๕	โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐	๕๐.๘๐
	๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)	๔.๕
	๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)	๓.๗
	๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)	๔.๐
	๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)	๕.๐
	๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)	๔.๕
	๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)	๓.๕
	๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	๕.๐
	๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)	๓.๘
	๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)	๔.๐
	๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)	๔.๕
	๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)	๓.๘
	๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)	๔.๕
รวมคะแนน		๑๐๐	๘๕.๗

คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแจระแม ได้คะแนนร้อยละ ๘๕.๗๐ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๑. ประเด็นการพิจารณาความชัดเจนของชื่อโครงการ คะแนนเต็ม ๕ คะแนน คะแนนที่ได้ ๔.๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากความชัดเจนของชื่อโครงการมีกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองแฉะแม่ และดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน

๒. ประเด็นการพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ คะแนนเต็ม ๕ คะแนน คะแนนที่ได้ ๓.๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๖.๑๗ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากการกำหนดวัตถุประสงค์ไม่ค่อยมีความสอดคล้องกับโครงการ

๓. ประเด็นการพิจารณาเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง คะแนนเต็ม ๕ คะแนน คะแนนที่ได้ ๔.๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายมีความชัดเจนและสามารถนำไปจัดทำงบประมาณได้ถูกต้อง มีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดซึ่งอาจเกิดจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปและไม่อาจคาดเดาได้

๔. ประเด็นการพิจารณาโครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี คะแนนเต็ม ๕ คะแนน คะแนนที่ได้ ๕.๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากการดำเนินโครงการทุกโครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๕. ประเด็นการพิจารณาเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คะแนนที่ได้ ๔.๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากผลผลิตของโครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๖. ประเด็นการพิจารณาโครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ คะแนนที่ได้ ๓.๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๕.๘๓ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่ไม่มีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ เนื่องจากบริบทของพื้นที่ที่เป็นชุมชน การนับถือศาสนา การปฏิบัติตามประเพณีวัฒนธรรม

๖. ประเด็นการพิจารณาโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด คะแนนที่ได้ ๕.๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากโครงการทุกโครงการมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด

๘. ประเด็นการพิจารณาโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คะแนนที่ได้ ๓.๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๖.๓๓ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

ที่เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากโครงการการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ภายใต้อำนาจรัฐ ประชาชนบางส่วนมองว่าควรสนับสนุนในแบบของการส่งเสริมเป็นตัวเงิน มากกว่าการสร้างรายได้

๙. ประเด็นการพิจารณางบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)

คะแนนเต็ม ๕ คะแนน คะแนนที่ได้ ๔ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๖.๖๗ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากงบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีการเพิ่ม – ลด ไม่คงที่ ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ประกอบกับกลุ่มเป้าหมายมีความสนใจเพิ่มขึ้น ค่าวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีราคาสูงขึ้น

๑๐. ประเด็นการพิจารณามีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ คะแนน

ที่ได้ ๔.๕ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

เป็นเช่นนั้น/เหตุผล การประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคลาดเคลื่อนในเรื่องของราคากลาง

๑๑. ประเด็นการพิจารณามีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผล

ที่คาดว่าจะได้รับ คะแนนที่ได้ ๓.๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๖.๓๓ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) ไม่ค่อยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒. ประเด็นการพิจารณาผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คะแนนที่ได้ ๔.๕ คะแนน

คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการพิจารณาและคิดเป็นร้อยละ ๗.๕๐ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

เป็นเช่นนั้น/เหตุผล เนื่องจากผลที่คาดว่าจะได้รับ มีความสอดคล้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ และมีความชัดเจน สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล รวมทั้งวิธีการดำเนินงาน

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

แนวทางเบื้องต้นของการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ในส่วนของการสรุปสถานการณ์การพัฒนาของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ ๘.๕๐ คะแนน ผลเป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/ Demand (Demand Analysis)/ Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๘.๕๐

สถานการณ์การพัฒนา มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในเรื่องของกรอบการจัดทำ ยุทธศาสตร์ การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้าน เศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

แนวทางเบื้องต้นของการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความ สอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ในส่วนของการประเมินผล การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ ๘.๗๐ คะแนน ผลเป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ จำนวนที่ดำเนินการจริง ตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถ ดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตาม หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	๘.๗๐

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

แนวทางเบื้องต้นของการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความ สอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ในส่วนของการประเมินผล การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ ๘.๕๐ คะแนน ผลเป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิง คุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่า การกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการใน พื้นที่นั้น ๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชน หรือไม่ และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การ ดำเนินการต่าง ๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติ ราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง	๑๐	๘.๕๐

	สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น		
	๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)		

แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา

แนวทางเบื้องต้นของการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ในส่วนของการประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติตามแผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ได้ ๙.๒๐ คะแนน ผลเป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/ Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจนหลักประชารัฐ	๑๐	๙.๒๐

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามกระบวนการที่บัญญัติไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวทีประชาคม การประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนฯ การประชุมคณะกรรมการพัฒนาฯ เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ก่อนนำมาจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาพื้นที่ที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ต่อไป

สรุปผลการวิเคราะห์การติดตามและประเมินผล

เทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้จำแนกลักษณะงานที่เกิดจากแผนพัฒนาท้องถิ่นและงบประมาณรายจ่ายของเทศบาลเมืองแฉะแม่แล้วจึงได้นำเครื่องมือ ๗S ของ McKinsey มาเป็นเกณฑ์การจำแนกเพื่อการวิเคราะห์ในภาพรวม ประกอบด้วย ๑) Strategy (กลยุทธ์/แผน/ยุทธศาสตร์) ๒) Structure (โครงสร้าง/อำนาจหน้าที่) ๓) Style (รูปแบบ/รูปแบบบริหาร) ๔) System (ระบบ/กระบวนการ/ลำดับขั้น) ๕) Staff (บุคคล) ๖) Skill (ทักษะ) และ ๗) Shared Value (ค่านิยมร่วม) โดยวัดในระดับความสำคัญที่ผู้ปฏิบัติโดยเฉพาะหัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้าฝ่าย โดยให้ระดับความสำคัญและแนวทางแก้ไข/ปรับปรุงด้วย

ระดับความสำคัญตาม ๗S ให้คะแนนได้ตามเกณฑ์นี้

๑) Strategy (กลยุทธ์) แผน/ยุทธศาสตร์ หมายถึงการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แผนงาน และการนำไปใช้

๒) Structure (โครงสร้าง) อำนาจหน้าที่ หมายถึง การใช้อำนาจ หน้าที่ที่ถูกต้อง และดำเนินการ เป็นไปตามโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเก้าเอินพิบูลย์

๓) Style (รูปแบบ) รูปแบบบริหาร หมายถึงมีรูปแบบการบริหารที่ชัดเจนและสามารถปรับเปลี่ยนได้ ตามความเหมาะสม/ไม่ใช้ส่วนตัว

๔) System (ระบบ) กระบวนการ/ลำดับขั้น หมายถึง เป็นไปตามระบบ ตามกระบวนการที่ถูกต้อง ที่กฎหมาย ระเบียบ หนังสือราชการกำหนดไว้

๕) Staff (บุคคล) หมายถึง ให้ความสำคัญกับข้าราชการ/พนักงานในการดำเนินการตามแผนพัฒนา ท้องถิ่น การดำเนินการตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้และเสริมสร้างความรู้ด้วย

๖) Skill (ทักษะ) หมายถึง ให้ใช้ความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ในการดำเนินการ ให้สำนัก/กอง/ ฝ่าย ได้วิเคราะห์เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) อย่างชัดเจน กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับโครงการ ฯลฯ ซึ่งข้าราชการท้องถิ่นมีความรู้ ความสามารถเด่นชัดอยู่แล้ว

๗) Shared Value (ค่านิยมร่วม) หมายความว่า มีจิตใจร่วม ความสัมพันธ์ที่เป็นค่านิยมที่ดี เพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ให้ข้อมูลที่ดีและเป็นจริงที่เกิดจากค่านิยมการทำงานที่โปร่งใส

สรุปผล ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ความสำเร็จการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

เทศบาลเมืองแจระแม ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านบริหารจัดการองค์การ

ผลจากการประเมินให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ความสำเร็จจากผลการประเมินการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ผลเป็นดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คะแนนเต็ม ๑๐ ได้ ๑๐ คะแนน
- ๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด คะแนนเต็ม ๑๐ ได้ ๑๐ คะแนน
- ๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด คะแนนเต็ม ๑๐ ได้ ๑๐ คะแนน
- ๔) วิสัยทัศน์ คะแนนเต็ม ๕ ได้ ๕ คะแนน
- ๕) กลยุทธ์ คะแนนเต็ม ๕ ได้ ๔.๕ คะแนน
- ๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ คะแนนเต็ม ๕ ได้ ๔.๕ คะแนน
- ๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ คะแนนเต็ม ๕ ได้ ๔.๕ คะแนน
- ๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม คะแนนเต็ม ๕ ได้ ๔.๕ คะแนน

จากผลคะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ให้คะแนนจากคะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน ได้รับคะแนน ๕๘.๐๐ คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๖

กล่าวโดยสรุปจากผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมของเทศบาลเมืองแฉะแม่พบว่า ผลคะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ให้คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ได้รับคะแนน ๙๓.๑๐ คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๓.๑๐ ในส่วนของผลคะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้ให้คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ได้รับคะแนน ๘๕.๗๐ คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๐

คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) ผลปรากฏว่าเทศบาลเมืองแฉะแม่ ได้คะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ขั้นต่ำ

ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

เพื่อให้การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลเมืองแฉะแม่ เป็นไปด้วยความถูกต้องและบรรลุเป้าหมาย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและข้อสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว เทศบาลเมืองแฉะแม่ จึงได้ดำเนินการนำเข้าสู่ข้อมูลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ในระบบ e-plan และได้นำข้อมูลในระบบอีแพลนดังกล่าวมาใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนครั้งนี้ ซึ่งในครั้งนี้ก็ยังคงควรมีการปรับปรุงเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไปในครั้งหน้า ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาของเทศบาลเมืองแฉะแม่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองแฉะแม่ ควรมีเสนอการกำหนดเครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผลที่หลากหลายและมีแนวทางเลือกที่หลากหลาย

๒. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการฯ ควรมีการนำผลการวัดคุณภาพของแผนมาใช้เป็นกรอบหรือแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นควรเห็นความสำคัญ ในการจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนด แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔. ผู้บริหารควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการในช่วงต้นปีงบประมาณมากกว่าการทำโครงการ โครงสร้างพื้นฐานที่ใช้งบประมาณมากกว่าโครงการกิจกรรม เพราะอาจจะทำให้สิ้นปีงบประมาณจะไม่สามารถ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาได้ และอาจทำให้ประชาชนไม่พึงพอใจในการดำเนินงาน เพราะไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ตามความต้องการสูงสุดของประชาชน

๕. ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา การศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนถึงในการอนุรักษ์ และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น การรักษาระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา ตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอาชีพ พัฒนาศักยภาพคนและชุมชนให้เข้มแข็ง สร้างระบบคมนาคม ระบบสาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการที่มี ประสิทธิภาพ พัฒนาในการจัดการขยะมูลฝอย จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และมุ่งส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๖. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อประกาศใช้แล้ว มีการประกาศใช้แผนเป็นการเพิ่มเติม/ เปลี่ยนแปลง/แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น ควรแจ้งสำนัก/กอง/ฝ่ายต่าง ๆ ได้ทราบทุกครั้ง แม้ว่าจะไม่ใช่โครงการหรือ เป็นเรื่องงานภารกิจของสำนัก/กอง/ฝ่ายนั้น ๆ ก็ตาม

๗. การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นแต่ละครั้งนั้น ควรเน้นบทบาทของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วม มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ใช่การตีกรอบเพียงแต่ว่าครบตามสัดส่วนที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้เท่านั้น เพราะนั้น เป็นเพียงพื้นฐานการกำหนดให้มีส่วนร่วมของประชาชนเท่านั้นเอง

๘. สำนัก/กอง/ฝ่ายต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมากกว่านี้ และให้ความสำคัญในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นของ เทศบาลเมืองแฉะด้วย

๙. การจัดทำ/การเพิ่มเติม/การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองแฉะทุกครั้ง สำนัก/กอง/ฝ่ายต่าง ๆ ควรให้ความสำคัญกับการลงข้อมูลให้ครบถูกต้องตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด พร้อมทั้งอธิบายเหตุและผลในการดำเนินการด้วย และเขียนรายละเอียดลงในเค้าโครงการเขียนโครงการให้ครบถ้วน ถูกต้องด้วย

๑๐. สำหรับครุภัณฑ์บริการสาธารณะที่ไม่ได้เขียนเป็นโครงการนั้นข้าราชการหรือสำนัก/กอง/ฝ่าย ที่รับผิดชอบ ต้องลงรายละเอียดคุณลักษณะให้ครบถูกต้องหรืออาจแสดงที่มาของครุภัณฑ์ดังกล่าวให้ชัดเจน